

Lagrådsremiss

Vissa skattefrågor

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 12 september 2013

Anders Borg

Jan Larsson
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås flera ändringar av mervärdesskattelagen (1994:200), som bl.a. gäller undantaget för luftfartyg och att vissa biobränslen ska omfattas av möjligheten att placeras i skatteupplag och därmed undantas från mervärdesskatt. Flera av ändringarna innebär att det svenska mervärdesskattesystemet ytterligare anpassas till EU-rätten.

Vidare föreslås ett par ändringar på indrivningsområdet och en ändring när det gäller ersättning för kostnader i mål om betalningsföreläggande och handräckning.

Lagrådsremissen innehåller dessutom ett förslag som innebär att kapitalvinst vid avyttring av ett indirekt innehav av marknadsnoterade andelar ska beskattas med samma skattesats som gäller för utdelning vid sådant indirekt innehav, dvs. med trettio procent.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2014.

Innehållsförteckning

1	Beslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning	13
2.3	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	15
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande	17
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen	18
3	Ärendet och dess beredning	19
4	Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt vid inköp och hyra av husbilar	19
4.1	Bakgrund	19
4.2	Gällande rätt	20
4.2.1	Svensk rätt	20
4.2.2	EU-rätt	20
4.3	Klargörande av tillämpningsområdet för avdragsförbudet	21
5	Mervärdesskatt vid upplåtelse för fartyg av hamnar och för luftfartyg av flygplatser	23
5.1	Bakgrund	23
5.2	Gällande rätt	24
5.2.1	Svensk rätt	24
5.2.2	EU-rätt	24
5.3	Förändringar av vissa upplåtelser rörande fastighet	24
6	Undantag från mervärdesskatt för luftfartyg	25
6.1	Bakgrund	25
6.2	Gällande rätt	26
6.2.1	Svensk rätt	26
6.2.2	EU-rätt	26
6.2.3	Skatteverkets ställningstagande	26
6.3	Ändrat undantag för luftfartyg	27
7	Mervärdesskatt vid distansförsäljning av varor	29
7.1	Bakgrund	29
7.2	Gällande rätt	29
7.2.1	Svensk rätt	29
7.2.2	EU-rätt	30
7.3	Förändrade regler för s.k. distansförsäljning	31
8	Mervärdesskattefrihet för omsättning av icke-unionsvaror och av tjänster som görs i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager	33

9	Undantag från mervärdesskatt för vissa bränslen m.m. som är avsedda att placeras i skatteupplag.....	34
9.1	Bakgrund.....	34
9.2	Gällande rätt.....	35
9.2.1	Svensk rätt.....	35
9.2.2	EU-rätt.....	35
9.3	Tillägg till förteckningen av de varor som kan undantas från skatteplikt vid placering i skatteupplag.....	36
10	Ersättning för kostnader i mål om betalningsföreläggande och handräckning.....	39
11	Ränta enligt lagen om dröjsmålsavgift.....	40
12	Kapitalvinst vid indirekt innehav av marknadsnoterade andelar.....	41
13	Möjlighet att begära bistånd med indrivning inom Europeiska unionen för mindre belopp.....	42
14	Konsekvenser.....	44
14.1	Inledning.....	44
14.2	Undantag från mervärdesskatt för luftfartyg.....	44
14.3	Undantag från mervärdesskatt för vissa bränslen m.m. som är avsedda att placeras i skatteupplag.....	47
14.4	Mervärdesskatt vid distansförsäljning av varor.....	49
14.5	Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt vid inköp och hyra av husbilar.....	49
14.6	Mervärdesskattefrihet för omsättning av icke-unionsvaror och av tjänster som görs i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager.....	50
14.7	Mervärdesskatt vid upplåtelse för fartyg av hamnar och för luftfartyg av flygplatser.....	50
14.8	Ersättning för kostnader i mål om betalningsföreläggande och handräckning.....	51
14.9	Ränta enligt lagen om dröjsmålsavgift.....	51
14.10	Kapitalvinst vid indirekt innehav av marknadsnoterade andelar.....	51
14.11	Möjlighet att begära bistånd med indrivning inom Europeiska unionen för mindre belopp.....	52
15	Författningskommentar.....	53
15.1	Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200).....	53
15.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning.....	55
15.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande.....	55
15.4	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	55
15.5	Förslaget till lag om ändring i lagen om (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen.....	56

Bilaga 1	Lagförslag i promemorian Vissa skattefrågor.....	57
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian Vissa skattefrågor.....	74

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200),
2. lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning,
3. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
4. lag om ändring i lagen (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande, och
5. lag om ändring i lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 13 §, 3 kap. 3 och 21 §§, 5 kap. 2 och 2 a §§ samt 9 c kap. 1, 3, 7 och 9 §§ mervärdesskattelagen (1994:200)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

13 §

Med personbil förstås även lastbil med skåpkarosseri och buss, om fordonets totalvikt är högst 3 500 kilogram. Detta gäller dock inte om lastbilens förarhytt utgör en separat karosserienhet.

Med personbil förstås i 2 kap. 5 § 3, 7 kap. 4 §, 8 kap. 10, 15 och 16 §§ samt 13 kap. 15 § dock inte fordon som är personbil klass II enligt 2 § lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner och har en totalvikt som

1. överstiger 3 500 kilogram, eller

2. är högst 3 500 kilogram, om fordonets förarhytt utgör en separat karosserienhet.

3 kap.

3 §²

Undantaget enligt 2 § omfattar inte

1. upplåtelse eller överlåtelse av verksamhetstillbehör,
2. omsättning av växande skog, odling och annan växtlighet utan samband med överlåtelse av marken,
3. upplåtelse eller överlåtelse av rätt till jordbruksarrende, avverkningsrätt och annan jämförlig rättighet, rätt att ta jord, sten eller andra naturprodukter samt rätt till jakt, fiske eller bete,
4. rumsuthyrning i hotellrörelse eller liknande verksamhet samt upplåtelse av campingplatser och motsvarande i campingverksamhet,
5. upplåtelse av *parkeringsplatser i parkeringsverksamhet,* 5. upplåtelse av *lokaler och andra platser för parkering av transportmedel,*
6. *upplåtelse för fartyg av hamnar eller för luftfartyg av flygplatser,*

¹ Lagen omtryckt 2000:500.

² Senaste lydelse 2012:386.

7. upplåtelse av förvaringsboxar,
8. upplåtelse av utrymmen för reklam eller annonsering på fastigheter,

9. upplåtelse för djur av byggnader eller mark,

10. upplåtelse för trafik av väg, bro eller tunnel samt upplåtelse av spåranläggning för järnvägstrafik,

11. korttidsupplåtelse av lokaler och anläggningar för idrottsutövning, och

12. upplåtelse av terminalanläggning för buss- och tågtrafik till trafikoperatörer.

6. upplåtelse av förvaringsboxar,
7. upplåtelse av utrymmen för reklam eller annonsering på fastigheter,

8. upplåtelse för djur av byggnader eller mark,

9. upplåtelse för trafik av väg, bro eller tunnel samt upplåtelse av spåranläggning för järnvägstrafik,

10. korttidsupplåtelse av lokaler och anläggningar för idrottsutövning, och

11. upplåtelse av terminalanläggning för buss- och tågtrafik till trafikoperatörer.

Undantaget enligt 2 § gäller inte heller när en fastighetsägare, ett konkursbo eller en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. för stadigvarande användning i en verksamhet som medför skattskyldighet eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1, 6, 9, 11, 11 e eller 12 § helt eller delvis hyr ut en sådan byggnad eller annan anläggning, som utgör fastighet. Uthyrning till staten, en kommun, ett kommunalförbund eller ett samordningsförbund som avses i 4 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser är skattepliktig även om uthyrningen sker för en verksamhet som inte medför sådan skyldighet eller rätt. Skatteplikt föreligger dock inte för uthyrning till en kommun, ett kommunalförbund eller ett samordningsförbund, om fastigheten vidareuthyrs av kommunen, kommunalförbundet eller samordningsförbundet för användning i en verksamhet som bedrivs av någon annan än staten, en kommun, ett kommunalförbund eller ett samordningsförbund och som inte medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1, 6, 9, 11, 11 e eller 12 § eller om uthyrningen avser stadigvarande bostad. Vad som har sagts om uthyrning gäller även för upplåtelse av bostadsrätt.

Andra stycket tillämpas också

1. vid uthyrning i andra och tredje hand,

2. vid bostadsrättshavares upplåtelse av nyttjanderätt till fastighet som innehas med bostadsrätt, och

3. när en byggnad eller annan anläggning som utgör fastighet uppförs eller genomgår omfattande till- eller ombyggnad i syfte att anläggningen helt eller delvis ska kunna hyras ut för sådan verksamhet som avses i andra stycket.

I 9 kap. finns särskilda bestämmelser om skattskyldighet för sådan uthyrning, bostadsrättsupplåtelse och upplåtelse av nyttjanderätt som anges i andra och tredje styckena.

21 §

Från skatteplikt undantas omsättning av

1. skepp för yrkesmässig sjöfart eller yrkesmässigt fiske,

2. fartyg för bogsering eller bärgning,

3. luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbe- 3. luftfartyg som ska användas av lufttrafikföretag som huvud-

sakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning,

4. tjänster, såsom ombyggnad, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning som avser sådana fartyg eller luftfartyg,

5. delar, tillbehör eller utrustning till sådana fartyg eller luftfartyg, när varan

– säljs eller hyrs ut till den som äger fartyget eller luftfartyget eller den som varaktigt nyttjar fartyget eller luftfartyget enligt avtal med ägaren, eller

– förs in till landet för ägarens eller nyttjanderättshavarens räkning, och

6. tjänster som avser delar, tillbehör eller utrustning som anges i 5.

Undantaget för skepp för yrkesmässigt fiske gäller alla skepp, som säljs eller införs för sådant fiske, oavsett om skeppet är särskilt anordnat för detta ändamål eller inte.

Undantaget gäller inte för skepp, som är sådana farkoster för vilka förflyttningen är av underordnad betydelse i förhållande till huvuduppgiften. Undantaget gäller inte heller omsättning eller import av flodsprutor, pontonkranar, flytdockor och andra farkoster som hänför sig till tulltaxenummer 89.05 och som inte är bärgningsfartyg.

Med yrkesmässig sjöfart avses även transport med skepp av eget gods. Med skepp för yrkesmässig sjöfart jämställs luftkuddefarkoster för yrkesmässig person- eller godsbefordran.

5 kap.

2 §³

En vara som enligt avtalet mellan säljare och köpare ska transporteras till köparen är omsatt inom landet, om

1. varan finns här i landet då säljaren, köparen eller någon annan påbörjar transporten till köparen och annat inte följer av 2 a §,

2. varan inte finns här i landet då transporten påbörjas men varan monteras eller installeras här av säljaren eller för dennes räkning,

3. varan inte finns här i landet då transporten påbörjas men varan importerats till landet från en plats utanför EU av den som är skattskyldig enligt 1 kap. 2 § första stycket 6 för att omsättas, eller

4. varan inte finns här i landet då transporten påbörjas men varan transporteras av säljaren eller för dennes räkning från ett annat EU-land till en köpare i Sverige, om

– säljarens omsättning är sådan som anges i andra stycket,

– köparen inte är skattskyldig enligt 1 kap. 2 § första stycket 5 för förvärvet av varan, och

– varan inte är ett nytt transportmedel.

En vara är omsatt inom landet enligt första stycket 4 endast om varan är en punktskattepliktig vara, eller värdet av säljarens sammanlagda omsättning här i landet överstiger 320 000 kronor under det löpande eller föregående

En vara är omsatt inom landet enligt första stycket 4 endast om varan är en punktskattepliktig vara eller om värdet av säljarens sammanlagda omsättning här i landet överstiger 320 000 kronor under det löpande eller föregående

³ Senaste lydelse 2011:283.

kalenderåret, eller *säljaren omfattas av ett sådant beslut som anges i tredje stycket*. I värdet av säljarens sammanlagda omsättning ska inte beaktas värdet av punktskattepliktiga varor.

En omsättning ska anses vara gjord i Sverige enligt första stycket 4 även om de i andra stycket angivna beloppsgränserna inte överstigs, under förutsättning att *vederbörlig myndighet i det land där transporten påbörjas har medgett att säljarens omsättning* inte ska anses vara gjord i det landet.

kalenderåret eller *om säljarens omsättning* är sådan som avses i tredje stycket. I värdet av säljarens sammanlagda omsättning ska inte beaktas värdet av punktskattepliktiga varor.

En omsättning ska anses vara gjord i Sverige enligt första stycket 4 även om de i andra stycket angivna beloppsgränserna inte överstigs, under förutsättning att *säljaren har uppfyllt de villkor som det land där transporten påbörjas har för att omsättningen* inte ska anses vara gjord i det landet.

2 a §⁴

Även om en vara finns här i landet på det sätt som anges i 2 § första stycket 1 ska varan inte anses omsatt inom landet, om varan transporteras av

1. säljaren eller för dennes räkning från Sverige till en köpare i ett annat EU-land och säljaren är registrerad till mervärdesskatt i det landet för *sådan omsättning*, eller

1. säljaren eller för dennes räkning från Sverige till en köpare i ett annat EU-land och säljaren är
a) registrerad till mervärdesskatt i det landet för *omsättningen*, eller
b) *skyldig att vara registrerad till mervärdesskatt i det landet för omsättningen*, eller

2. säljaren, köparen eller någon annan och ska installeras eller monteras i ett annat EU-land av säljaren eller för dennes räkning.

9 c kap.

1 §⁵

Från skatteplikt undantas, om inte annat följer av andra stycket

1. omsättning och import av varor som anges i 9 §, om de är avsedda att placeras i sådant skatteupplag inom landet som anges i 3 §,

2. omsättning av tjänster som avser en sådan omsättning som anges i 1,

3. omsättning av icke-unionsvaror och av tjänster, som görs i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager under den tid varorna är placerade där, och

3. omsättning av icke-unionsvaror och av tjänster, som görs i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager *inom landet* under den tid varorna är placerade där, och

4. omsättning av varor som anges i 9 § och av tjänster, som görs i sådant skatteupplag inom landet som anges i 3 § under den tid varorna är placerade i skatteupplaget.

⁴ Senaste lydelse 2011:283.

⁵ Senaste lydelse 2011:283.

Skattefrihet enligt första stycket gäller endast under förutsättning att omsättningen eller importen inte syftar till slutlig användning eller förbrukning.

Vad som i första och andra styckena sägs om omsättning av varor gäller även vid unionsinterna förvärv av varorna.

3 §⁶

Med skatteupplag avses

1. för varor i 9 §, som utgör energiprodukter enligt 1 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 4 kap. 3 § i nämnda lag, och

2. för övriga varor i 9 §, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 7 §.

Med skatteupplag avses

1. för varor i 9 §, som utgör energiprodukter enligt 1 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi *och omfattas av de förfaranderegler som anges i 3 a § i samma kapitel*, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 4 kap. 3 § i den lagen,

2. för *etylalkohol*, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

3. för övriga varor i 9 §, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 7 §.

7 §⁷

Som upplagshavare får den godkännas som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som upplagshavare och som i egenskap av beskattningsbar person i större omfattning lagrar sådana varor som avses i 3 § 2.

Upplagshavarens lagring av varor ska äga rum i godkänt skatteupplag.

Som upplagshavare får den godkännas som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som upplagshavare och som i egenskap av beskattningsbar person i större omfattning lagrar sådana varor som avses i 3 § 3.

9 §

I 1 § första stycket 1 och 4 samt i 3 § avses varor som hänförs till följande nummer i Kombinerade nomenklaturen (KN-nr) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan,

1. tenn (KN-nr 8001),
2. koppar (KN-nr 7402, 7403, 7405 eller 7408),
3. zink (KN-nr 7901),

⁶ Senaste lydelse 2007:463.

⁷ Senaste lydelse 2013:368.

4. nickel (KN-nr 7502),
5. aluminium (KN-nr 7601),
6. bly (KN-nr 7801),
7. indium (KN-nr ex 8112 91 eller ex 8112 99),
8. spannmål (KN-nr 1001 till 1005, 1006: endast obehandlat ris, eller 1007 till 1008),
9. oljeväxter och oljehaltiga frukter (KN-nr 1201 till 1207), kokosnöt, brasiliansk nöt och cashewnöt (KN-nr 0801), andra nötter (KN-nr 0802) eller oliver (KN-nr 0711 20),
10. spannmål och utsäde, inklusive sojaböner (KN-nr 1201 till 1207),
11. kaffe, inte rostat (KN-nr 0901 11 00 eller 0901 12 00),
12. te (KN-nr 0902),
13. kakaoböner, hela eller sönderslagna, råa eller rostade (KN-nr 1801),
14. råsocker (KN-nr 1701 11 eller 1701 12),
15. gummi, i ursprungliga former eller som plattor, ark eller remsor (KN-nr 4001 eller 4002),
16. ull (KN-nr 5101),
17. kemikalier i bulk (kapitel 28 och 29),
18. mineraloljor, inklusive propan och butan; också inklusive råpetroleumoljor (KN-nr 2709, 2710, 2711 12 eller 2711 13),
18. mineraloljor, inklusive hydrerade vegetabiliska och animaliska oljor och fetter, naturgas, biogas, propan och butan; också inklusive råpetroleumoljor (KN-nr 2709, 2710, 2711 11 00, 2711 12, 2711 13, 2711 19 00, 2711 21 00 eller 2711 29 00),
19. silver (KN-nr 7106),
20. platina; palladium, rhodium (KN-nr 7110 11 00, 7110 21 00 eller 7110 31 00),
21. potatis (KN-nr 0701),
22. vegetabiliska oljor och fetter och deras fraktioner, oavsett om de är raffinerade eller inte, dock inte kemiskt modifierade (KN-nr 1507 till 1515), och
22. vegetabiliska oljor och fetter och deras fraktioner, oavsett om de är raffinerade eller inte, dock inte kemiskt modifierade (KN-nr 1507 till 1515),
23. virke (KN-nr 4407 10 eller 4409 10).
23. virke (KN-nr 4407 10 eller 4409 10),
24. etylalkohol, E85 och ED95 (KN-nr 2207, eller 3823 90 99),
25. fettsyrametylestrar (KN-nr 3823 90 99),
26. råtallolja (KN-nr 3803 00 10), och
27. tillsatser i motorbränsle (KN-nr 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 eller 3811 90 00).

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning

Härigenom föreskrivs att 48 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Regeringen får meddela föreskrifter om ersättning enligt 46 och 47 §§.

48 §

Ersättning till sökanden för kostnader i mål om betalningsföreläggande eller handräckning hos Kronofogdemyndigheten får avse sökandens eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde. Ersättningen ska bestämmas till skäligt belopp och får endast om det finns särskilda skäl bestämmas till högre belopp än 380 kronor i mål om betalningsföreläggande och 420 kronor i mål om handräckning.

Ersättning till svaranden för kostnader i mål om särskild handräckning hos Kronofogdemyndigheten får avse svarandens eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde. Ersättningen ska bestämmas till skäligt belopp och får endast om det finns särskilda skäl bestämmas till högre belopp än 420 kronor.

I mål som anges i första stycket får ersättning dessutom avse ansöknings- och expeditionsavgifter samt registreringsbevis, om sådant bevis har behövts. Sökanden har vidare rätt till skälig ersättning för delgivningskostnader, för översättning av inlagor eller andra handlingar samt för kopior, i den utsträckning antalet sådana överstiger tjugofem.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i mål som har kommit in till Kronofogdemyndigheten före ikraftträdandet.

2.3 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 8 § och 42 kap. 15 a § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

8 §²

Räntor på skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser får inte dras av:

- 5 kap. 8 § vägtrafikskattelagen (2006:227) eller 8 § lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
- 5 kap. 14–18 §§ tullagen (2000:1281), och
- 65 kap. 2 §, 4 § första stycket, 5–13 och 19 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Dröjsmålsavgifter	<i>beräknade</i>	Dröjsmålsavgifter	<i>och ränta som</i>
enligt lagen (1997:484) om		<i>beräknas</i>	enligt lagen (1997:484)
dröjsmålsavgift får inte dras av.		om dröjsmålsavgift får inte dras	av.

42 kap.

15 a §

Utdelning och kapitalvinst på följande aktier och andelar tas upp till fem sjättedelar:

- aktier i svenska aktiebolag,
- andelar i svenska ekonomiska föreningar som inte är kooperativa, och
- andelar i utländska juridiska personer, om inkomstbeskattningen av den utländska juridiska personen är jämförlig med inkomstbeskattningen enligt denna lag av ett svenskt företag, som inte är en kooperativ förening, med motsvarande inkomster.

Första stycket tillämpas inte om

– företaget är marknadsnoterat,	
– företaget har varit marknadsnoterat men marknadsnoteringen har upphört i anslutning till inledandet av ett förfarande om inlösen, fusion, fission, likvidation eller konkurs,	
– företaget under <i>det räkenskapsår som beslutet om utdelning avser</i> eller under något av de fyra föregående <i>räkenskapsåren</i> , direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tio procent eller	– företaget under <i>beskattningsåret</i> eller under något av de fyra föregående <i>beskattningsåren</i> , direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tio procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2011:1256.

mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsaktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person,

- företaget är ett privatbostadsföretag,
- andelarna är kvalificerade, eller
- en kapitalvinst ska tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet enligt 49 a kap.

Ett företag anses marknadsnoterat om någon andel i företaget är marknadsnoterad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Ersättning till sökanden för kostnader i målet får avse ansökningsavgift samt skäligt belopp för

1. delgivning,
2. översättning av handlingar, och
3. sökandens eget arbete med anledning av målet och arvode till ombud eller biträde.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om ersättning för kostnader enligt första stycket 3.

Ersättning till sökanden för kostnader i målet får avse ansökningsavgift samt skäligt belopp för

1. delgivning,
2. översättning av handlingar, och
3. sökandens eget arbete med anledning av målet och arvode till ombud eller biträde.

Ersättning för kostnader enligt första stycket 3 får endast om det finns särskilda skäl bestämmas till högre belopp än 380 kronor.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i mål som har kommit in till Kronofogdemyndigheten före ikraftträdandet.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Kronofogdemyndigheten får inte begära bistånd med indrivning i en annan medlemsstat vid en tidpunkt när fordran är föremål för om- eller överprövning, såvida inte fordran är verkställbar här trots detta, och detsamma gäller enligt den andra medlemsstatens lagstiftning. Bistånd får inte heller begäras om det sammanlagda beloppet av fordringar som omfattas av denna lag mot en gäldenär understiger 1 500 euro.

12 §

Kronofogdemyndigheten får inte begära bistånd med indrivning i en annan medlemsstat vid en tidpunkt när fordran är föremål för om- eller överprövning, såvida inte fordran är verkställbar här trots detta, och detsamma gäller enligt den andra medlemsstatens lagstiftning. Bistånd får inte heller begäras om det sammanlagda beloppet av fordringar som omfattas av denna lag mot en gäldenär understiger 1 500 euro, såvida det inte kan antas att biståndet kan lämnas genom avräkning mot en fordran på återbetalning av skatt eller avgift, eller annars med liten arbetsinsats av den anmodade myndigheten.

Innan bistånd med indrivning begärs ska Kronofogdemyndigheten vidta de åtgärder för att driva in fordran i Sverige som är lämpliga, utom om

1. det är uppenbart att det inte finns några tillgångar här som kan tas i anspråk för indrivning eller att denna inte kommer att leda till full betalning, och Kronofogdemyndigheten har upplysningar som visar att den berörda personen har tillgångar i den andra medlemsstaten, eller

2. indrivning av fordran i Sverige skulle medföra orimliga svårigheter.

Motsvarande villkor gäller i fråga om skyldigheten att lämna bistånd med indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordran.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

3 Ärendet och dess beredning

Reglerna om mervärdesskatt är i hög grad harmoniserade inom EU och de svenska reglerna har således i allt väsentligt sin motsvarighet i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (mervärdesskattedirektivet eller direktivet).¹ En promemoria har tagits fram inom Finansdepartementet i vilken föreslås förändringar av mervärdesskattelagen (1994:200), förkortad ML, som innebär att det svenska mervärdesskattesystemet ytterligare anpassas till EU-rätten. Förslagen har sin grund i egna initiativ av Finansdepartementet, initiativ av Skatteverket och förslag till lagändringar som inkommit till Finansdepartementet. Förslaget om ändring gällande undantaget från mervärdesskatt för luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran har föranletts av att Europeiska kommissionen (kommissionen) i en förfrågan till Sverige ifrågasatt den svenska bestämmelsens överensstämmelse med mervärdesskattedirektivet.

Vidare föreslogs i promemorian vissa ändringar i bl.a. inkomstskattelagen (1999:1229), fastighetstaxeringslagen (1979:1152), lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen samt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning.

Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr 2013/2482).

Förslagen rörande ändringar av undantaget från mervärdesskatt för dentaltekniska produkter och tjänster samt undantag från lagen (1973:173) om beräkning av lagstadgad tid behandlas inte i denna lagrådsremiss.

4 Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt vid inköp och hyra av husbilar

4.1 Bakgrund

I mervärdesskattelagen finns särskilda regler om avdragsrätt vid inköp och hyra av personbilar. Vid inköp av en personbil är den ingående skatten på inköpet inte avdragsgill och vid hyra av bil kan avdrag enbart göras med hälften av den ingående skatten på hyran. Undantag från detta görs för vissa särskilt angivna verksamheter. Mervärdesskattelagens definition av personbil är för sitt innehåll till övervägande del beroende av definitionen av sådana bilar i 2 § lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner. Genom en ändring i den lagen kan bilar av ett slag som inte tidigare omfattades av avdragsförbuden omfattas av dessa. EU-rätten

¹ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1 (Celex 32006L0112).

innebär dock att ett befintligt avdragsförbud får behållas, men inte utökas (jfr punkten 46 i dom den 8 januari 2002 i mål C-409/99, Metropol och Stadler, REG 2002 s. I-81). Mot denna bakgrund har Skatteverket i tillämpningen givit avdragsförbuden ett mer inskränkt tillämpningsområde jämfört med dess lydelse (se Skatteverkets ställningstagande 2006-12-13, dnr 131 651144-06/111). Fråga har därför uppkommit om mervärdesskattelagens bestämmelser om avdragsförbud för personbilar behöver ändras.

4.2 Gällande rätt

4.2.1 Svensk rätt

Mervärdesskattelagen innehåller i 8 kap. 15 och 16 §§ nationella avdragsförbud för ingående skatt hänförlig till personbil eller motorcykel. Förbuden omfattar inte ingående skatt som avser förvärv eller hyra av sådana fordon för ändamålen återförsäljning, uthyrning, persontransporter enligt taxitrafiklagen (2012:211), transporter av avlidna eller körkortsutbildning. De omfattar som huvudregel inte heller hyra av sådana fordon för dessa ändamål.

Vid förvärv av personbil eller motorcykel för ändamål som omfattas av förbuden gäller att ingående skatt inte får dras av vid förvärvet av fordonet. Detsamma gäller vid hyra av ett sådant fordon, om det endast i ringa omfattning används i verksamhet som medför skattskyldighet. Om fordonet används i mer än ringa omfattning får avdrag göras med hälften av den ingående skatt som avser hyra av personbil eller motorcykel, utan hänsyn till om fordonet även delvis används utom verksamheten.

Bedömningen av vad som är personbil enligt mervärdesskattelagen ska ske med ledning av vad som utgör personbil enligt vägtrafikförfattningarna (jfr RÅ 2005 ref. 23). Numera finns definitioner av personbil, lastbil och buss i lagen om vägtrafikdefinitioner, se proposition Lag om vägtrafikregister, m.m. (prop. 2000/01:95 s. 109). Den lagens definition av personbil ändrades den 1 maj 2006. Då infördes den nuvarande indelningen i personbilar klass I och personbilar klass II. Med personbil klass II avses husbilar (2 § lagen om vägtrafikdefinitioner). Enligt propositionen Ny vägtrafikskattelag, m.m. (prop. 2005/06:65 s. 98 ff) hänfördes husbilar före ändringen av det svenska regelverket, normalt till fordonsslaget lastbilar.

Mervärdesskattelagen innehåller en avvikelse från personbilsbegreppet i vägtrafiklagstiftningen. Vid tillämpningen av mervärdesskattelagen ska med personbil även förstås lastbil med skåpkarosseri och buss om fordonets totalvikt är högst 3500 kilogram. Det gäller dock inte om lastbilens förarhytt utgör en separat karosserienhet (1 kap. 13 § ML).

4.2.2 EU-rätt

EU-rätten innehåller inte några harmoniserade avdragsförbud för ingående skatt som hänför sig till personbilar eller något annat. Medlemsstaterna i unionen får i stället, till dess att Europeiska rådet

enhålligt på kommissionens förslag beslutar om EU-gemensamma förbud, behålla nationella avdragsförbud som gällde den 1 januari 1979 eller, för de stater som anslutit sig till unionen efter den dagen, dagen för deras anslutning (jfr artikel 176 i mervärdesskattedirektivet).

Av EU-domstolens rättspraxis framgår att ändringar i existerande och enligt artikel 176 i mervärdesskattedirektivet tillåtna avdragsförbud godtas om de medför att medlemsstaten minskar ett avdragsförbuds tillämpningsområde. Domstolen har även fastslagit att utökningar av tillämpningsområdet för sådana förbud inte är tillåtet. Vidare har domstolen uttalat att inte bara lagbestämmelser i egentlig mening utan även administrativa rättsakter, t.ex. förvaltningspraxis som utvecklats av offentliga myndigheter, ska beaktas vid tillämpning av artikel 176 (dom den 11 december 2008 i mål C-371/07, Danfoss A/S och AstraZeneca A/S mot Skatteministeriet, REG 2008, s. I-9549).

4.3 Klargörande av tillämpningsområdet för avdragsförbudet

Regeringens förslag: Vissa husbilar undantas från avdragsförbudet för ingående skatt som hänför sig till förvärv eller hyra av personbil.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Uppsala* tillstyrker förslaget. *Motorbranschens Riksförbund* och *BIL Sweden* har inga invändningar mot förslaget. *Sveriges advokatsamfund* anser att en ändring skulle öka förutsebarheten. Sveriges advokatsamfund efterlyser en analys av hur skattskyldigheten påverkas och hur andra EU-länder definierar husbilar. Sveriges advokatsamfund framför också att det förhållandet att husbilar i vissa fall ska behandlas som personbilar och i andra fall undantas från personbilsbestämmelserna bör belysas och motiveras närmare. *Företagarna* anser att förslaget inte bör genomföras eftersom det bygger på en otidsenlig utformning av personbilsreglerna i mervärdesskattelagen. Även *Näringslivets skattedelegation*, förkortat *NSD*, till vilket yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter sig, anser att personbilsdefinitionen bör utmönstras. *Motorbranschens riksförbund*, *BIL Sweden*, *Sveriges Kommuner och Landsting*, *Företagarna* och *NSD* anser att det bör göras en mer omfattande översyn av avdragsreglerna för personbilar. *Svenska Bankföreningen* avstyrker förslaget och menar att det inte är självklart att Sverige genom omklassificeringen i fordonslagstiftningen kan anses ha utvidgat avdragsförbudet. *Transportstyrelsen* påpekar att hanteringen kan skapa problem för berörda parter då det inte framgår i vägtrafikregistret om fordonets förarhytt är en separat karosserienhet.

Skälen för regeringens förslag: Mervärdesskattelagens definition av personbil är för sitt innehåll till övervägande del beroende av definition av sådana bilar i 2 § lagen om vägtrafikdefinitioner. Den lagens personbilsdefinition ändrades den 1 maj 2006. Frågan uppkommer därmed om ändringens konsekvenser för tillämpningsområdet för avdragsförbudet i 8 kap. 15 och 16 §§ ML är tillåtna enligt EU-rätten. Före ändringen hänfördes husbilar enligt det svenska regelverket normalt

till fordonsslaget lastbilar medan de enligt EU-rätten hänfördes till fordonsslaget personbilar. Mot denna bakgrund infördes den gällande indelningen av personbilar i klass I och klass II där den senare avser husbilar. Husbilar har således från och med den 1 maj 2006 klassificerats som personbilar, vilket i sin tur medför att avdragsförbuden i 8 kap. 15 och 16 §§ ML enligt sin lydelse omfattar samtliga sådana bilar som klassificeras från och med detta datum, dvs. även sådana med en totalvikt över 3500 kilogram. En ny personbilsdefinition i lagen om vägtrafikdefinitioner har därför gjort att 8 kap. 15 och 16 §§ ML, från och med den 1 maj 2006, kan anses ha fått ett utökat tillämpningsområde jämfört med den 1 januari 1995. Reglernas lydelse gör att fler husbilar än tidigare kan omfattas av avdragsförbuden. Som framgått ovan godtar EU-rätten inte att i och för sig tillåtna nationella avdragsförbud får ett utökat tillämpningsområde. På samma gång bör dock påpekas att Skatteverket i rättstillämpningen gett avdragsförbuden ett mer inskränkt tillämpningsområde jämfört med den uttryckliga lydelsen (se Skatteverkets ställningstagande 2006-12-13, dnr 131 651144-06/111).

Svenska Bankföreningen har framfört att det inte är självklart att det behövs någon ändring mot bakgrund av att husbilar enligt Svenska Bankföreningen var personbilar enligt rådets direktiv 70/156/EEG om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar redan vid EU-inträdet. Avdragsförbudet för inköp och hyra av personbil är en nationell regel som Sverige har möjlighet att ha kvar enligt artikel 176. Eftersom det inte finns harmoniserade regler om avdragsförbud för ingående skatt vid förvärv och hyra av personbil saknas det gemensamma definitioner av vad som utgör personbil vid tillämpningen av avdragsreglerna. Vid tillämpningen av mervärdesskattelagens bestämmelse har det i stället ansetts avgörande vad som utgör personbil enligt de nationella vägtrafikförfattningarna (jfr RÅ 2005 ref. 23). Eftersom definitionen av personbil i lagen om vägtrafikdefinitioner ändrades den 1 maj 2006 anser regeringen att det finns skäl att klargöra avdragsförbudets omfattning. Förslaget är således till för att avdragsförbudet inte ska stå i strid med EU-rätten och medför i praktiken inte någon ändring av den rådande tillämpningen. Någon mer omfattande översyn av personbilsdefinitionen eller avdragsförbudet i mervärdesskattelagen behandlas inte inom ramen för detta lagstiftningsarbete.

Mervärdesskattelagen bör förtydligas så att det klart framgår att avdragsförbuden inte har fått ett utökat tillämpningsområde jämfört med det de hade den 1 januari 1995. Det uppnås bäst genom ett klargörande av den mervärdesskatterättsliga definitionen av personbil i 1 kap. 13 § ML. Det bör framgå att definitionen inte omfattar sådana husbilar som klassificerades som lastbilar före den ovan nämnda ändringen i lagen om vägtrafikdefinitioner den 1 maj 2006. Den föreslagna ändringen i mervärdesskattelagens personbilsdefinition inskränks till att gälla 2 kap. 5 § 3, 7 kap. 4 § samt 8 kap. 10, 15 och 16 §§ samt 13 kap. 15 § ML, eftersom det endast är dessa regler som avser de aktuella avdragsförbuden eller sammanhänger med dessa. *Sveriges advokatsamfund* har ansett att det bör belysas närmare vad det medför att endast dessa regler påverkas. De regler som omfattas av förslaget avser uttagsbeskattning vid privat användning och avdrag för ingående skatt hänförlig till driftskostnader, hyra eller inköp av personbil.

Personbilsdefinitionen ges dock inte ett ändrat innehåll när det gäller andra regler. Det medför att de särskilda reglerna i 1 kap. 3 b och 5 kap. 3 a §§ ML för export av personbilar som är tillfälligt registrerade inte begränsas till vissa husbilar.

Sveriges advokatsamfund har även efterlyst en analys av hur skattskyldigheten påverkas och av hur andra länder definierar husbilar. Som nämnts ovan saknas det gemensamma regler inom EU om avdragsförbud vid inköp av bilar. Regeringen finner därför inte skäl att närmare analysera hur andra länder definierar husbilar. Om en beskattningsbar person inte har fått avdrag för ingående skatt vid inköp av en husbil kan en senare försäljning av denna under vissa förutsättningar undantas från skatteplikt enligt 3 kap. 24 ML. Skattskyldigheten vid försäljning av en husbil kan således påverkas av avdragsförbudets omfattning. Eftersom avdrag redan har medgivits för husbilar av det slag som förslaget gäller, kommer dock skattskyldigheten i praktiken inte att påverkas av ändringen. *Transportstyrelsen* har påpekat att förslaget kan komma skapa problem vid hanteringen. Regeringen kan dock konstatera att det i tillämpningen redan medgivits avdrag för ingående skatt som avser husbilar av det slag som förslaget omfattar. Några nya hanteringsproblem kan därför inte förväntas uppkomma. Regeringen anser att personbilsdefinitionen i mervärdesskattelagen bör ändras så att definitionen, vid tillämpningen av mervärdesskattelagens bestämmelser som avser uttagsbeskattning och avdragsrätt, inte omfattar sådana husbilar som klassificerades som lastbilar före den 1 maj 2006.

5 Mervärdesskatt vid upplåtelse för fartyg av hamnar och för luftfartyg av flygplatser

5.1 Bakgrund

Omsättning av fastigheter samt överlåtelse och upplåtelse av rättigheter till fastighet undantas enligt mervärdesskattelagen från mervärdesskatt. Det finns emellertid ett flertal avsteg från undantaget, bl.a. omfattas inte upplåtelse av parkeringsplatser i parkeringsverksamhet eller upplåtelse för fartyg av hamnar eller för luftfartyg av flygplatser. Av praxis får det anses framgå att samtliga transportmedel omfattas av bestämmelsen om upplåtelse av parkeringsplatser i parkeringsverksamhet. Mot denna bakgrund har fråga uppkommit om den särskilda regleringen i mervärdesskattelagen av upplåtelse för fartyg av hamnar eller för luftfartyg av flygplatser är överflödig.

5.2 Gällande rätt

5.2.1 Svensk rätt

Enligt 3 kap. 2 § ML är omsättning av fastighet samt överlåtelse och upplåtelse av rättigheter till fastigheter undantaget från skatteplikt. Av 3 kap. 3 § första stycket ML följer dock att bl.a. upplåtelse av parkeringsplatser i parkeringsverksamhet är skattepliktig (punkten 5). I förarbetena till bestämmelsen, se Propositionen om reformerad mervärdesskatt m.m. (prop. 1989/99:111 s. 197), anges bl.a. att med upplåtelse av parkeringsplats avsågs upplåtelse av parkeringsplats för fordon på marken eller i byggnad och att utanför mervärdesskatteplikten föll upplåtelse som inte skedde i parkeringsverksamhet. Bestämmelsen fördes i sak oförändrad in i den nuvarande mervärdesskattelagen, jfr Propositionen om ny mervärdesskattelag (prop. 1993/94:99 s. 149).

I 3 kap. 2 § första stycket 6 ML anges att undantaget från skatteplikt inte omfattar upplåtelse för fartyg av hamnar eller för luftfartyg av flygplatser. I förarbetena till denna bestämmelse (prop. 1989/99:111 s. 198) anförs bl.a. att med upplåtelse av flygplats avsågs upplåtelse av bana för landning samt upplåtelse av mark eller hangar för uppställning av plan samt upplåtelse av hamnplats och dylikt för fartygen och motsvarande för luftfartygen.

Högsta förvaltningsdomstolen har fastställt ett förhandsbesked där Skatterättsnämnden har ansett att bestämmelsen i 3 kap. 3 § första stycket 5 ML omfattar upplåtelse av båtuppläggningsplatser för vinterförvaring och att det saknas skäl att bedöma båtuppläggning utom- respektive inomhus på olika sätt. (RÅ 2007 ref. 13).

5.2.2 EU-rätt

Medlemsstaterna ska enligt artikel 135.1 i mervärdesskattedirektivet undanta utarrendering och uthyrning av fast egendom från skatteplikt. I artikel 135.2 b anges dock att uthyrning av lokaler och platser för parkering av fordon inte ska omfattas av det tidigare nämnda undantaget.

EU-domstolen har i ett mål som rörde uthyrning av båtplatser och uppläggningsplatser för vinterförvaring av båtar konstaterat att de termer som har använts i de olika språkversionerna av artikeln för begreppet fordon inte är samstämmiga. Domstolen uttalade därefter att artikel 135.2 b i direktivet ska tolkas på så sätt att den omfattar upplåtelse för samtliga transportmedel, inbegripet båtar (C-428/02 Fonden Marselisborg Lysebådehavn mot Skatteministeriet och Skatteministeriet mot Fonden Marselisborg Lysebådehavn, REG 2005 I-01527).

5.3 Förändringar av vissa upplåtelse rörande fastighet

Regeringens förslag: Upplåtelse av lokaler och andra platser för parkering bör omfatta samtliga transportmedel och regleras i endast en punkt. Begreppet parkeringsverksamhet tas bort.
--

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Uppsala* tillstyrker förslaget. *Sveriges advokatsamfund* har inget att erinra mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Genom ovan nämnda domar från EU-domstolen och Högsta förvaltningsdomstolen har det klarlagts att bestämmelsen som innebär avsteg från det skattefria området för upplåtelse av vissa rättigheter till fastigheter för parkeringsplatser omfattar upplåtelse för samtliga transportmedel. Tillämpningsområdet för 3 kap. 3 § första stycket 5 ML har således utvidgats genom de bedömningar som EU-domstolen och Högsta förvaltningsdomstolen har gjort. Det får därför anses klarlagt att bestämmelsen om upplåtelse av parkeringsplatser i parkeringsverksamhet i 3 kap. 3 § första stycket 5 ML även omfattar upplåtelse för fartyg av hamnar eller för luftfartyg av flygplatser som i dag regleras i 3 kap. 3 § första stycket 6 ML. Avgifter för användning av start- och landningsbana avser inte en fastighetsupplåtelse och omfattas därför inte av de bestämmelser som gäller på fastighetsområdet (jfr C-358/97 Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland, REG 2000 I-06301). En sådan omsättning ryms inom ramen för bestämmelsen om generell skatteplikt som återfinns i 3 kap. 1 § ML. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § första stycket 6 ML får således anses vara överflödiga. Bestämmelsen bör därför tas bort.

I den svenska bestämmelsens motsvarighet i direktivet anges att undantaget från mervärdesskatt inte omfattar uthyrning av lokaler och platser för parkering av fordon. EU-domstolen har i ovan nämnda dom dock angett att direktivets bestämmelse ska tolkas så att den omfattar upplåtelse för samtliga transportmedel. Lydelsen av 3 kap. 3 § första stycket 5 ML bör anpassas i enlighet härmed.

Mot bakgrund av att ett tillhandahållande av en tjänst endast beskattas om det är fråga om ekonomisk verksamhet anses det obehövligt att i 3 kap. 3 § första stycket 5 ML ange att upplåtelsen ska ske i parkeringsverksamhet, jfr propositionen Begreppet beskattningsbar person – en teknisk anpassning av mervärdesskattelagen (prop. 2012/13:124 s. 92.).

I syfte att anpassa bestämmelsen till mervärdesskattedirektivet och praxis föreslås att 3 kap. 3 § 5 ML omfattar upplåtelse av lokaler och andra platser för parkering av transportmedel.

6 Undantag från mervärdesskatt för luftfartyg

6.1 Bakgrund

Enligt mervärdesskattelagen undantas omsättning av luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran från skatteplikt. Skatteverket har gjort bedömningen att undantaget i vissa avseenden är mer omfattande respektive mer begränsat än motsvarande bestämmelse i mervärdesskattedirektivet. Kommissionen har även uppmärksammat

denna skillnad och har i en förfrågan till regeringen (Fi2012/2640) uppgett att den svenska bestämmelsen, enligt kommissionens mening, inte förefaller överensstämma med mervärdesskattedirektivet. Det finns mot denna bakgrund skäl att se över bestämmelsen i mervärdesskattelagen.

6.2 Gällande rätt

6.2.1 Svensk rätt

I 3 kap. 21 § första stycket 3 ML anges att från skatteplikt undantas omsättning av luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran. I bestämmelsens fjärde, femte och sjätte punkt undantas från skatteplikt omsättning av bl.a. tjänster, och under vissa förutsättningar, delar, tillbehör och utrustning som avser sådana luftfartyg.

6.2.2 EU-rätt

Av artikel 148 i mervärdesskattedirektivet framgår att medlemsstaterna ska undanta vissa transaktioner från skatteplikt. Från skatteplikt undantas transaktioner såvitt avser leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av luftfartyg som används av flygbolag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning (artikel 148 e). Från skatteplikt undantas även transaktioner gällande bl.a. leverans, ombyggnad och andra tjänster som hänför sig till sådana luftfartyg som avses i artikel 148 e (artikel 148 f och g).

EU-domstolen har i mål C-382/02 *Cimber Air A/S mot Skatteministeriet*, REG 2004 I-08379 (nedan benämnt *Cimber Air*), uttalat att undantaget från skatteplikt i artikel 148 e–g i mervärdesskattedirektivet även omfattar flygplan som flyger i inrikestrafik men som används av flygbolag som driver flygtrafik mot betalning, huvudsakligen på internationella linjer.

6.2.3 Skatteverkets ställningstagande

I ett ställningstagande har Skatteverket redovisat sin bedömning av hur det svenska undantaget i fråga om luftfartyg förhåller sig till motsvarande bestämmelse i mervärdesskattedirektivet (Skatteverkets ställningstagande 2010-03-18, dnr 131 70804-10/111). I ställningstagandet anför Skatteverket att undantaget från skatteplikt i mervärdesskattelagen avser luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran oavsett om det företag som använder luftfartyget bedriver inhemsk eller internationell flygtrafik. Motsvarande bestämmelse i mervärdesskattedirektivet är endast tillämplig om det företag som använder luftfartyget huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik. I detta avseende är det svenska undantaget mer omfattande än motsvarande bestämmelse i direktivet. Vidare konstaterar Skatteverket att det för att det svenska undantaget ska vara tillämpligt krävs att det enskilda luftfartyget ska användas för yrkesmässig person- eller godsbefordran.

Enligt mervärdesskattedirektivet saknas det betydelse hur det enskilda luftfartyget används. Det är i stället den verksamhet som bedrivs av det företag som använder luftfartyget som är avgörande, dvs. att verksamheten består av att huvudsakligen bedriva internationell flygtrafik mot betalning. I detta avseende är det svenska undantaget mer begränsat än motsvarande bestämmelse i direktivet. Enligt Skatteverkets uppfattning är det inte möjligt att genom en EU-konform tolkning av bestämmelserna i mervärdesskattelagen uppnå det resultat som är avsett i direktivet, dvs. att undantaget ska tillämpas oavsett hur det enskilda luftfartyget används om det används av ett företag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning. Skatteverket anser dock att artikel 148 e–g i direktivet är så pass klar, precis och ovillkorlig i det avseendet att den kan ges direkt effekt. Det gäller under förutsättning att det är till fördel för den enskilde.

6.3 Ändrat undantag för luftfartyg

Regeringens förslag: Undantaget från mervärdesskatt avseende omsättning av luftfartyg ska endast omfatta sådana luftfartyg som ska användas av lufttrafikföretag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Uppsala, Skatteverket, FAR och SAS* tillstyrker förslaget. *Kammarrätten i Jönköping Transportstyrelsen, Näringslivets Skattedelegation*, förkortat *NSD*, och *Svenskt Näringsliv* har inget att erinra mot förslaget. *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Flygbranschen* avstyrker förslaget. Kammarrätten i Jönköping anför att ordet ersättning bör bytas ut mot ordet betalning eftersom det ordet används i mervärdesskattedirektivet. Skatteverket förordar att ordet flygbolag används i stället för ordet lufttrafikföretag och i annat fall att begreppets innebörd förklaras närmare. Förvaltningsrätten i Uppsala, Transportstyrelsen, FAR och Svenska Flygbranschen uppger att bedömningen av om ett lufttrafikföretag huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning kan medföra gränsdragningssvårigheter och att kriterierna för denna bedömning därför bör preciseras. *NSD, SAS, Svenska Bankföreningen, Svenska Flygbranschen* och *Svenskt Näringsliv* anför att aktörer inom ambulans- och räddningstjänst påverkas av förslaget och att konsekvensanalysen inte belyser följderna i detta avseende. I denna del hänvisas till avsnitt 15.3.

Skälen för regeringens förslag: Den svenska bestämmelsen i 3 kap. 21 § första stycket 3 ML anger att från skatteplikt undantas omsättning av luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran. Det avgörande för om bestämmelsen är tillämplig är om det enskilda luftfartyget används för yrkesmässig person- eller godsbefordran. Tjänster, delar och tillbehör m.m. hänförliga till sådana luftfartyg är också undantagna från skatteplikt. I artikel 148 e–g i mervärdesskattedirektivet anges däremot att omsättning vad gäller leverans och ombyggnad m.m. avseende

luftfartyg som används av flygbolag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning är undantagna från skatteplikt. Likaså är leverans av varor m.m. till luftfartyg i sådana flygbolag undantaget från skatteplikt. Direktivets artikel uppställer således som krav för skattefrihet att flygbolag huvudsakligen ska bedriva internationell flygtrafik mot betalning. Något krav på hur det enskilda luftfartyget används uppställs inte.

Det sagda innebär att i vissa avseenden är undantaget i mervärdesskattelagen mer omfattande än motsvarande bestämmelse i direktivet. Så är fallet eftersom den svenska bestämmelsen omfattar luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran, oavsett om det företag som använder luftfartyget bedriver inhemsk eller internationell flygtrafik. Enligt direktivets bestämmelse saknar det däremot betydelse hur det enskilda luftfartyget används. I direktivet är det i stället den verksamhet som bedrivs av det företag som använder luftfartygen som är avgörande för om omsättningen är undantagen från skatteplikt. Det krav som uppställs är, som redan nämnts, att verksamheten ska bestå av att huvudsakligen bedriva internationell flygtrafik mot betalning. I detta avseende är undantaget i mervärdesskattelagen mer begränsat än motsvarande bestämmelse i direktivet eftersom ett företag enligt den svenska bestämmelsen inte är undantaget från skatteplikt enbart på grund av dess internationella verksamhet.

Regeringen konstaterar att EU-domstolen i den ovan nämnda målet *Cimber Air* uttalat att begreppet "bolag som driver flygtrafik, huvudsakligen på internationella linjer" ska ges en unionsrättslig definition och tolkas restriktivt. Åtminstone bolag vars inhemska verksamhet är mindre omfattande än dess internationella ska betraktas som bolag som driver flygtrafik, huvudsakligen på internationella linjer. Vid bedömning av ett bolags internationella verksamhet i förhållande till dess inhemska verksamhet kan alla de måttenheter som möjliggör en uppskattning av den aktuella verksamhetens omfattning beaktas, bland annat omsättning.

Mot denna bakgrund kan den svenska bestämmelsen inte anses stå i full överenskommelse med mervärdesskattedirektivet, varför bestämmelsen bör ändras på så sätt att undantag från skatteplikt kommer att avse luftfartyg som ska användas av lufttrafikföretag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning. *Skatteverket* har förespråkat att direktivets begrepp *flygbolag* ska användas i lagtexten. I övrig svensk lagstiftning är dock begreppet *lufttrafikföretag* det mest använda och det är mot den bakgrunden som det begreppet valts. Begreppet *lufttrafikföretag* är dock inte tänkt att ha en annan innebörd än det i direktivet använda begreppet *flygbolag*.

Förslaget föranleder en ändring av 3 kap. 21 § första stycket 3 ML.

7 Mervärdesskatt vid distansförsäljning av varor

7.1 Bakgrund

I mervärdesskattelagen finns bestämmelser om försäljning av varor som en svensk säljare levererar till konsumenter i andra EU-länder, s.k. distansförsäljning. Det kan t.ex. handla om svenska företag som säljer varor via internet till konsumenter i andra EU-länder.

Enligt bestämmelsen i 5 kap. 2 a § 1 ML är en vara omsatt utomlands om varan transporteras av säljaren eller för dennes räkning från Sverige till en köpare i ett annat EU-land och säljaren är registrerad till mervärdesskatt i det landet för sådan omsättning. Skatteverket anser att kravet på registrering saknar stöd i direktivet och bestämmelsen i direktivet får därför enligt Skatteverket anses ha direkt effekt. (Skatteverkets ställningstagande 2007-09-11, dnr 131 176104-05/111). Fråga har därför uppkommit om bestämmelsen i mervärdesskattelagen behöver ändras.

Bestämmelserna i mervärdesskattelagen som reglerar situationen när säljare i andra EU-länder säljer och transporterar varor till konsumenter i Sverige skiljer sig också enligt Skatteverket åt från den bakomliggande bestämmelsen i direktivet. Enligt Skatteverket har bestämmelsen i direktivet direkt effekt. Det finns därför skäl att även se över bestämmelserna i 5 kap. 2 § andra och tredje stycket ML.

7.2 Gällande rätt

7.2.1 Svensk rätt

En vara är enligt 5 kap. 2 a § första stycket 1 ML omsatt utomlands om varan transporteras av säljaren eller för dennes räkning från Sverige till en köpare i ett annat EU-land och säljaren är registrerad till mervärdesskatt i det landet för sådan omsättning. Bestämmelsen i 5 kap. 2 a § ML gäller s.k. distansförsäljningar från Sverige till ett annat EU-land (prop. 1994/95:57 s. 180).

Distansförsäljning av varor som säljs till Sverige från ett annat EU-land behandlas i 5 kap. 2 § ML. Av bestämmelsen följer att en vara som enligt avtalet mellan säljare och köpare ska transporteras till köparen är omsatt inom landet, om varan inte finns här i landet då transporten påbörjas men varan transporteras av säljaren eller för dennes räkning från ett annat EU-land till en köpare i Sverige. Detta förutsätter dock att varan inte är ett nytt transportmedel och att köparen inte gör ett unionsinternt förvärv och ska förvärvsbeskatta sig för inköpet av varan (se 5 kap. 2 § första stycket 4 ML).

En vara är dessutom endast omsatt inom landet, om

- varan är punktskattepliktig,
- värdet av säljarens sammanlagda omsättning (exklusive punktskattepliktiga varor) här i landet överstiger 320 000 kronor under det löpande eller föregående kalenderåret, eller

- säljaren omfattas av ett sådant beslut som anges i 5 kap. 2 § tredje stycket ML.

Enligt 5 kap. 2 § tredje stycket ML kan en omsättning anses gjord inom landet även om säljarens sammanlagda omsättning inte överstiger den ovan nämnda gränsen på 320 000 kronor. Som förutsättning för detta gäller att vederbörlig myndighet i det land där transporten påbörjas har medgett att säljarens omsättning inte är gjord i det landet.

7.2.2 EU-rätt

Enligt artikel 33.1 i mervärdesskattedirektivet ska platsen för leverans av varor som transporterats av leverantören eller för hans räkning från ett annat EU-land vara den plats där varorna finns när transporten till förvärvaren avslutas. En förutsättning är att leveransen ska göras till en sådan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars unionsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt eller till någon annan icke beskattningsbar person. Leveransen får dock inte avse nya transportmedel eller varor som leverantören ska installera eller montera (artikel 33 första stycket).

Även om dessa förutsättningar är uppfyllda framgår i artikel 34.1 i direktivet att platsen för leverans inte ska vara det land där transporten avslutas om:

- Leveransen av varor avser annat än punktskattepliktiga varor.
- Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana leveranser som skett i det EU-landet överstiger under ett kalenderår inte 100 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.
- Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana leveranser som skett i det EU-landet av andra varor än punktskattepliktiga varor översteg under det föregående kalenderåret inte 100 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

Ett land kan sänka det ovan nämnda beloppet (tröskelvärdet) på 100 000 EUR till 35 000 EUR (artikel 34.2). Kommer försäljningen inte upp till tröskelvärdet ska säljaren ändå kunna välja att beskattningen i stället ska ske där varorna finns när transporten avslutas. Det EU-land där varorna finns när transporten påbörjas ska bevilja den beskattningsbara person som levererar varorna en rätt att välja att platsen för leveransen ska vara den plats där varorna finns när transporten till förvärvaren avslutas (artikel 34.4 första stycket jämfört med artikel 33). De berörda EU-länderna ska fastställa de närmare reglerna för utnyttjande av valmöjligheten (artikel 34.4 andra stycket).

7.3 Förändrade regler för s.k. distansförsäljning

Regeringens förslag: En vara ska inte anses omsatt inom landet om varan transporteras av säljaren eller för dennes räkning från Sverige till en köpare i ett annat EU-land, och säljaren är skyldig att registrera sig till mervärdesskatt i det EU-landet för sådan omsättning.

En omsättning av en vara ska anses vara gjord i Sverige även om beloppsgränsen som uppställs inte överstigs, under förutsättning att säljaren har uppfyllt de villkor som det land där transporten påbörjas har för att omsättningen inte ska anses gjord i det landet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Uppsala* och *Skatteverket* tillstyrker en ändring. Skatteverket anser dock att den föreslagna lydelsen av 5 kap. 2 § tredje stycket medför att Skatteverket behöver ha vetskap om rutinerna i andra EU-länder. Det bör enligt Skatteverket räcka att säljaren intygar att han eller hon uppfyllt de villkor som gäller i säljarens avgångsland. Skatteverket anser också säljarens rätt att välja beskattning i destinationslandet bör framgå tydligare av bestämmelsen.

Skälen för regeringens förslag

Distansförsäljning från Sverige till ett annat EU-land

Vid s.k. distansförsäljning av varor från Sverige till ett annat EU-land är omsättningen gjord i Sverige om säljaren inte är registrerad till mervärdesskatt i destinationslandet (se 5 kap. 2 a första stycket 1 och 5 kap. 2 § första stycket 1). Varan är dock enligt 5 kap. 2 a § ML omsatt utomlands om den transporterats av säljaren eller för dennes räkning från Sverige till en köpare i ett annat EU-land och säljaren är registrerad till mervärdesskatt i det landet för sådana omsättningar. Något motsvarande krav på registrering i destinationslandet finns inte i mervärdesskattedirektivet. Bestämmelsen i 5 kap. 2 a § ML skiljer sig därför från direktivets bestämmelser. Om tröskelvärdet har överstigits ska destinationslandet vara platsen för leveransen enligt artikel 33 och 34. Destinationslandet ska då vara platsen för leverans även om säljaren ännu inte är registrerad till mervärdesskatt i det landet. Svensk mervärdesskatt ska därför inte tas ut vid distansförsäljning från Sverige till ett annat EU-land om säljaren har överskridit det s.k. tröskelvärdet i det landet. En säljare som har överskridit tröskelvärdet i det landet ska vara skyldig att anmäla sig för registrering till mervärdesskatt i det landet enligt artikel 213 och 214 i mervärdesskattedirektivet. I en sådan situation bör det dock inte vara avgörande för frågan om omsättningsland om säljaren faktiskt är registrerad vid tidpunkten för omsättningen. Det är också så som dessa situationer har hanterats i tillämpningen. Skatteverket har inte tagit ut svensk mervärdesskatt i de fall säljaren har överskridit tröskelvärdet i destinationslandet (jfr Skatteverkets ställningstagande 2007-09-11, dnr 131 176104-05/111).

Mot bakgrund av ovanstående föreslår regeringen att bestämmelsen i 5 kap. 2 a § ML ändras för att uppnå överensstämmelse med mervärdesskattedirektivet. Vid distansförsäljning från Sverige till ett annat EU-land bör omsättningen vara gjord i det land där transporten av varan avslutas även i de fall säljaren är skyldig att registrera sig till mervärdesskatt i det landet för sådana omsättningar.

Distansförsäljning från ett annat EU-land till Sverige

Vid distansförsäljning från ett annat EU-land till Sverige ska omsättningen beskattas i Sverige om det s.k. tröskelvärdet har överskridits av säljaren. Beskattning ska också ske här i landet om säljaren valt att bli beskattad i Sverige i stället för i det land som varan sänds ifrån (artikel 33 och 34 i mervärdesskattedirektivet). Bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet medför att säljaren ska kunna välja att i stället bli beskattad i det land som varan sänds till även om tröskelvärdet inte uppnåtts. Bestämmelserna är utformade på ett sätt som gör att det inte bör vara möjligt för de berörda EU-länderna att hindra säljaren att bli beskattad i destinationslandet när tröskelvärdet i det landet inte har uppnåtts. En säljare i ett annat EU-land som säljer varor till konsumenter i Sverige ska således ha en möjlighet att välja att beskattningen ska ske i Sverige även om säljarens omsättning till köpare i Sverige inte överstiger 320 000 kronor per år.

Bestämmelsen i 5 kap. 2 § ML innebär att varan är omsatt inom landet enbart om säljarens omsättning här i landet överstiger gränsen på 320 000 kronor, eller om säljaren omfattas av ett sådant beslut som avses i avses i 5 kap. 2 § tredje stycket ML. Enligt bestämmelsen i 5 kap. 2 § tredje stycket ML är det en förutsättning att vederbörlig myndighet i det land där transporten påbörjas har medgett att säljarens omsättning inte ska anses vara gjord i det landet.

Artikel 34.4 första stycket i mervärdesskattedirektivet får anses innebära att det är det EU-land som varan sänds ifrån som ska bevilja säljaren en rätt att välja att i stället bli beskattad i det land transporten avslutas. Medlemsstaterna ska fastställa de närmare reglerna för utnyttjande av denna valmöjlighet. Eftersom mervärdesskattedirektivet saknar närmare reglering om hur förfarandet vid utnyttjande av valfriheten ska gå till bör medlemsstaterna ha ett visst handlingsutrymme vid utformning av reglerna (jfr t.ex. punkten 39 i EU domstolens dom den 28 juli 2011 i mål C-274/10, kommissionen mot Ungern, REG 2011 s. I-7289). Andra EU-länder kan ha ett förfarande med anmälan och formella beslut om att beskattningen ska ske i destinationslandet. Mer formlösa förfaranden kan också förekomma, vilket kan göra att det inte alltid finns ett beslut från en myndighet i ett annat EU-land. Skatteverket har i tillämpningen inte ställt krav på att en säljare ska ha fått ett medgivande enligt något visst förfarande i avsändarlandet för att omsättningen ska anses gjord inom landet (jfr Skatteverkets ställningstagande 2007-09-11, dnr 131 176104-05/111). Lydelsen av 5 kap. 2 § andra och tredje stycket ML kan dock ge intryck av att det ska ha fattats ett beslut av en myndighet i det land där transporten påbörjas för att omsättningen ska anses gjord i Sverige. Bestämmelsen bör därför ändras. Bedömningen görs dock att det även i fortsättningen är nödvändigt att ta hänsyn till hur

avsändarlandet har behandlat säljarens omsättningar. I annat fall kan det uppkomma situationer med utebliven beskattning eller dubbelbeskattning. Mot denna bakgrund föreslås ändringar av 5 kap. 2 § andra och tredje stycket ML. Hänvisningen till beslut och myndigheter bör tas bort från bestämmelsen.

Skatteverket har framfört att omsättningen bör anses gjord här om säljaren väljer att bli skattskyldig här och intygar att han eller hon uppfyllt villkoren för att omsättningen inte ska anses gjord i det land där transporten påbörjas. Omsättningen skulle då anses gjord i Sverige endast om säljaren intygar till Skatteverket att villkoren för att inte bli beskattad i avsändarlandet är uppfyllda. Om säljaren underlåter att intyga skulle omsättningen därmed inte anses gjord i Sverige, även om denne uppfyllt villkoren för att inte betala skatt i avsändarlandet. En sådan utformning av bestämmelsen riskerar enligt regeringens mening att ge upphov till att skatt varken tas ut i Sverige eller i avsändarlandet. Regeringen föreslår därför att säljarens omsättning ska anses som en omsättning inom landet om säljaren har uppfyllt de villkor som det EU-land där transporten påbörjas har för att omsättningen inte ska anses gjord i det landet.

8 Mervärdesskattefrihet för omsättning av icke-unionsvaror och av tjänster som görs i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager

Regeringens förslag: Omsättning av icke-unionsvaror och av tjänster, som görs i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager under den tid varorna är placerade där, ska vara undantagen från skatteplikt endast om lagret eller frizonen är beläget inom landet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Uppsala* tillstyrker förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I 9 c kap. 1 § första stycket 3 ML anges att från skatteplikt undantas, under förutsättning att det inte är fråga om slutlig användning eller förbrukning, omsättning av icke-unionsvaror och av tjänster, som görs i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager under den tid varorna är placerade där. Bestämmelsen har sin bakgrund i artikel 160.1 a i mervärdesskattedirektivet enligt vilken det framgår att medlemsstaterna från skatteplikt får undanta leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som utförs i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager.

Det finns varken i bestämmelsen i mervärdesskattelagen eller i den svenska språkversionen av mervärdesskattedirektivet något krav på att lagret eller frizonen ska vara beläget inom landet. I andra språkversioner av artikel 160.1 a ställs det däremot ett sådant krav. I den engelska språkversionen står det ”within their territory”, i den franska ”sur leur

territoire”, i den tyska ”in ihrem Gebiet”, i den danska ”på deres område”, i den nederländska ”op hun grondgebied”, i den spanska ”en su territorio”, i den portugisiska ”no seu território” och i den italienska språkversionen ”nel loro territorio”. Det är från dessa jämförelser tydligt att undantaget från skatteplikt är avsett att gälla endast i de fall lagret eller frizonen är beläget inom landet. 9 c kap. 1 § första stycket 3 ML bör därför ändras. Ändringen får till följd att undantaget från skatteplikt inte blir tillämpligt t.ex. i de fall en näringsidkare som är etablerad i Sverige köper tjänster avseende varor som är placerade i lager eller i frizon i en annan medlemsstat.

9 Undantag från mervärdesskatt för vissa bränslen m.m. som är avsedda att placeras i skatteupplag

9.1 Bakgrund

Lantmännen, Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet (SPBI) samt Svenskt Näringsliv har i skrivelse till Finansdepartementet (Fi2012/2509) föreslagit att varuförteckningen i 9 c kap. 9 § ML ska kompletteras med etanolprodukter och andra biobränslen som t.ex. FAME (som en förkortning för fettsyrametylestrar och dessutom ett samlingsnamn för biodiesel produkter), när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. Som skäl för förslaget anges att vid leveranser inom Sverige missgynnas nämnda biobränslen i förhållande till petroleumbaserade bränslen eftersom undantaget från mervärdesskatt inte gäller för dessa bränslen. Avsaknaden av skattefrihet medför en likviditetspåfrestning för den som säljer eller köper biobränslen som inte uppkommer vid motsvarande handel med petroleumbaserade bränslen. Eftersom biobränslen och petroleumbaserade bränslen i stor utsträckning har samma användningsområden och konkurrerar med varandra anser Lantmännen, SPBI och Svenskt Näringsliv att bränslena ska behandlas lika i mervärdesskattehanseende.

SPBI har även, i remissvar med anledning av Finansdepartementets promemoria ”Beskattning av tillsatser i motorbränsle” (Fi2012/2159), föreslagit att vissa tillsatser i motorbränsle ska läggas till i varuförteckningen. Enligt SPBI finns redan övriga blandningskomponenter i motorbränsle med i förteckningen och det innebär en extra administrativ börda att särbehandla de föreslagna tillsatserna.

9.2 Gällande rätt

9.2.1 Svensk rätt

I 9 c kap. 1 § ML anges att från skatteplikt undantas omsättning, import och unionsinterna förvärv av varor som anges i 9 §, om varorna är avsedda att placeras i sådant skatteupplag inom landet som anges i 3 § ML. Från skatteplikt undantas även bl.a. omsättning och unionsinterna förvärv som görs i skatteupplaget under den tid varorna är placerade där. Skattefriheten gäller endast under förutsättning att omsättningen, importen eller det unionsinterna förvärvet inte syftar till slutlig användning eller förbrukning. Skattefriheten för varor placerade i skatteupplag upphör när varan inte längre är placerad i skatteupplag.

I 9 c kap. 3 § 1 ML anges att med skatteupplag avses, för varor i 9 § ML som utgör energiprodukter enligt 1 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 4 kap. 3 § LSE. I 9 c kap. 3 § 2 ML anges att för övriga varor i 9 § ML avses med skatteupplag sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 7 § ML. I 4 kap. 3 § LSE anges att som upplagshavare får godkännas bl.a. den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att tillverka eller bearbeta bränslen, eller i större omfattning hålla bränslen i lager. De bränslen som avses är de s.k. uppskovsbränslen som anges i 1 kap. 3 a § LSE. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli upplagshavare är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt och disponerar över ett utrymme beläget i Sverige som kan godkännas som skatteupplag. Enligt 9 c kap. 7 § ML får som upplagshavare godkännas den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som upplagshavare och som i egenskap av beskattningsbar person i större omfattning lagrar de aktuella varorna i 9 § ML. Upplagshavarens lagring av varor ska äga rum i ett godkänt skatteupplag.

I 9 c kap. 9 § ML finns en förteckning över de varor som 1 § och 3 § ML hänvisar till och som kan komma i åtnjutande av skattefrihet. Varorna hänförs till nummer i Kombinerade nomenklaturen (KN-nr) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan².

9.2.2 EU-rätt

Enligt artikel 155 i mervärdesskattedirektivet får medlemsstaterna undanta vissa transaktioner från skatteplikt, under förutsättning bl.a. att samråd först har skett med EU:s mervärdesskattekommitté och att transaktionerna inte syftar till slutlig användning eller konsumtion. Av artikel 157.1 a följer att medlemsstaterna får undanta import av varor som är avsedda att hänföras till ett annat lagerförfarande än tullagerförfarandet. I artikel 157.1 b anges att medlemsstaterna även får

² EGT L 256, 7.9.1987, s. 1 (Celex 31987R2658).

undanta leverans av varor som är avsedda att hänföras till ett annat lagerförfarande än tullagerförfarande. I artikel 160.1 b anges att medlemsstaterna får undanta bl.a. leveranser av varor som utförs på de platser som anges i artikel 157.1 b. I artikel 162 anges att om medlemsstaterna utnyttjar möjligheten att undanta vissa transaktioner från skatteplikt ska de vidta nödvändiga åtgärder för att se till att det på gemenskapsinterna förvärv av varor som är avsedda att hänföras till bl.a. den situation som avses i artikel 157.1 b tillämpas samma bestämmelser som på leveranser av varor som utförs inom deras territorium under motsvarande villkor.

9.3 Tillägg till förteckningen av de varor som kan undantas från skatteplikt vid placering i skatteupplag.

Regeringens förslag: Förteckningen över de varor som kan undantas från mervärdesskatt vid placering i skatteupplag kompletteras med vissa biobränslen och vissa tillsatser i motorbränslen.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation* förkortat *NSD*, *SPBI* och *Lantmännen* tillstyrker förslaget. *Tullverket* har inget i sak att invända, men anför att hänvisningen i 9 c kap 7 § ML till 3 § 2 ML bör tas bort då dessa skatteupplag bedrivs av upplagshavare som godkänds enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt, nedan förkortad LAS, vilket även *Skatteverket* och *Sveriges advokatsamfund* anser. *Tullverket* har även anført att HVO redan omfattas av bestämmelsen och att det för fettsyrametylestrar bör anges KN-nr enligt nu gällande version av tulltaxan. *Statens energimyndighet*, som tillstyrker förslaget, anser att förteckningen över de varor som omfattas av bestämmelsen bör kompletteras med BioDME, tallbeckolja, ETBE, TAEE och metanol.

Skälen för regeringens förslag: *Lantmännen*, *SPBI* och Svenskt Näringsliv har föreslagit att varuförteckningen i 9 c kap. 9 § ML ska kompletteras med etanolprodukter, FAME och andra biobränslen. *SPBI* har även föreslagit att vissa tillsatser i motorbränsle ska läggas till i varuförteckningen.

Under förutsättning att samråd först sker med EU:s mervärdesskattekommitté finns inget hinder mot att nya varor läggs till i varuförteckningen över vilka varor som kan placeras i skatteupplag, se propositionen EG:s andra förenklingsdirektiv och den svensk mervärdesskattebeskattningen (prop. 1995/96:58 s. 26). Med i förteckningen finns redan ett antal biobränslen, bl.a. vegetabiliska oljor och fetter, biometanol och så kallad BioDME (dimetyleter framställd ur biomassa). Regeringen anser att varuförteckningen bör kompletteras med vissa biobränslen. Dessa bränslen kommer därmed att behandlas på samma sätt som petroleumbaserade bränslen. För att inte snedvrída konkurrensen på marknaden bör även vissa bränslen som inte kategoriseras som biobränslen men som har liknande användningsområden som biobränslen och petroleumbaserade bränslen läggas till i

förteckningen. Av förenklings-skäl bör slutligen vissa tillsatser i motorbränslen inkluderas. De biobränslen, andra bränslen och tillsatser i motorbränslen som läggs till i varuförteckningen bör vara sådana som till sin natur lämpar sig att i större omfattning hållas i lager. Följande biobränslen bör omfattas av undantaget från mervärdesskatt.

Etylalkohol (i dagligt tal alkohol eller etanol) har många användningsområden, men används framför allt som motorbränsle, som alkohol i rusdrycker och som lösningsmedel inom industrin. I motorbränslen används etylalkohol dels som tillsats i bensin, dels som huvudkomponent i E85 och i ED95.

FAME är vanligt förekommande som en komponent i olika dieselbränslen. Vissa fordon klarar att köra på ren FAME.

Råtallolja kan användas som råvara vid framställning av specialkemikalier, men kan även användas som bränsle. Råtallolja kan förädlas till råtdiesel, som sedan kan raffinerats till dieselbränsle för användning i dieselmotorer.

Biogas och *naturgas* kan användas bl.a. för uppvärmning och som bränsle för olika fordon.

Hydrerade vegetabiliska och animaliska oljor och fetter (HVO) vars kemiska struktur är sådan att bränslet kan användas i dieselmotorer utan att någon modifiering är nödvändig.

Eftersom bränslena fullt ut eller delvis får antas konkurrera med de bränslen som finns med i förteckningen över de varor som kan placeras i skatteupplag och därmed undantas från mervärdesskatt bör dessa läggas till i förteckningen. De flesta av bränslena utvinns ur biomassa. Kompletteringen av varuförteckningen kan därmed antas främja handeln med biobränslen. Vissa av bränslena kan användas för andra ändamål än som bränsle. Med tanke på de svårigheter som kan föreligga för säljaren att redan när bränslet säljs till skatteupplaget veta vad det ska användas till är det inte lämpligt att avgränsa möjligheten till skattefrihet till att gälla endast när bränslet är avsett att användas som just bränsle. Någon sådan liknande avgränsning finns inte heller för övriga varor i förteckningen. Eftersom vissa av de nya bränslena kan lagras både i gasform och i vätskeform bör det särskilt påpekas att den uppskjutna mervärdesskatten ska betalas när varan upphör att vara placerad i skatteupplag, även om varan under tiden i upplaget har ändrat form i förhållande till den form som var aktuell när lagringen påbörjades. *Statens energimyndighet* har föreslagit att förteckningen bör kompletteras med ytterligare bränslen. Regeringen konstaterar att de flesta bränslen som föreslagits av Energimyndigheten redan omfattas av bestämmelsen. Regeringen anser inte att det i dagsläget finns skäl att lägga till ytterligare bränslen i förteckningen.

SPBI har dessutom föreslagit att vissa tillsatser i motorbränsle ska tas med i varuförteckningen. De tillsatserna utgör preparat för motverkande av knackning (3811 11 10, 3811 11 90 och 3811 19 00 i 1987 års tulltaxa) och andra slags tillsatser (3811 90 00). Genom att lägga till tillsatserna i varuförteckningen kan både huvudkomponenten, ett bränsle som finns med i förteckningen, och tillsatsen levereras till ett skatteupplag med skattefrihet. Detta bör, som SPBI har anfört, underlätta den administrativa hanteringen för de berörda företagen. Även tillsatserna bör därför läggas till i varuförteckningen. Regeringen anser

att det är lämpligast att samma version av tulltaxan gäller för samtliga varor som upptas i förteckningen. Regeringen anser inte att det för närvarande finns anledning att ändra den version av tulltaxan som KN-nr hänför sig till för de varor som redan finns upptagna i förteckningen. Den version av tulltaxan som nu gäller för förteckningen bör därför även gälla för de varor som nu läggs till.

En förutsättning för skattefrihet är att varan är avsedd att placeras i ett sådant skatteupplag inom landet som anges i 9 c kap. 3 § ML. De nuvarande bestämmelserna i 9 c kap. 3 § ML utgår från att samtliga varor i 9 § ML som utgör energiprodukter även hanteras inom det s.k. uppskovsförfarandet för punktskatt. Genom den nu föreslagna ändringen kommer dock 9 § ML även att omfatta vissa energiprodukter som inte hanteras inom uppskovsförfarandet, t.ex. biogas i gasform. Enligt den nuvarande lydelsen av 9 c kap. 3 § ML är det inte möjligt att placera varor som utgör energiprodukter, men inte uppskofsbränslen, i skatteupplag med skattefrihet. Det är en följd av att dessa varor inte kan placeras i sådant skatteupplag som avses i 4 kap. 3 § LSE och de utgör inte heller sådana övriga varor som avses i 9 c kap. 3 § nuvarande punkten 2 ML. Denna brist behöver åtgärdas. Punkten 1 i 9 c kap. 3 § ML bör därför kompletteras med ett krav på att varan, förutom att vara en energiprodukt, även ska utgöra ett uppskofsbränsle. Därigenom kommer energiprodukter som inte utgör uppskofsbränslen att utgöra sådana övriga varor som omfattas av den nuvarande punkten 2.

Etylalkohol räknas varken som en energiprodukt eller som ett uppskofsbränsle. Enligt LAS kan skyldigheten att betala alkoholskatt skjutas upp vid flyttning inom EU av skattepliktiga alkoholvaror till ett skatteupplag. I 9 § LAS anges att som upplagshavare får godkännas bl.a. den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att tillverka, bearbeta eller i större omfattning lagra skattepliktiga varor. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli upplagshavare är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt och disponerar över ett utrymme beläget i Sverige som kan godkännas som skatteupplag. I syfte att undvika att den som har godkänts enligt kraven i nämnda bestämmelse även ska behöva ansöka om godkännande enligt 9 c kap 7 § ML bör med skatteupplag i 9 c kap. 3 § ML avses även sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som har godkänts enligt 9 § LAS. Detta kräver att 9 c kap. 3 § ML kompletteras med en ny punkt som avser skatteupplag enligt LAS. Som *Tullverket*, *Skatteverket* och *Sveriges advokatsamfund* påpekat bör hänvisningen i 9 c kap. 7 § ML till 3 § 2 tas bort.

Innan de ovan föreslagna förändringarna av varuförteckningen kan träda i kraft måste samråd ske med EU:s mervärdesskattekommitté. En begäran om samråd ska därför ges in till kommissionen i anslutning till det nu aktuella lagstiftningsarbetet.

10 Ersättning för kostnader i mål om betalningsföreläggande och handräckning

Regeringens förslag: De bestämmelser om ersättning för kostnader i mål om betalningsföreläggande och handräckning som i dag finns i en förordning ska i stället meddelas i form av lag. Beloppsgränserna för sådana ersättningar ska justeras i enlighet med den allmänna prisutvecklingen sedan 2003. Beloppsgränserna ska bestämmas

- när det gäller ersättning till sökanden för dennes eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde till högst 380 kronor i mål om betalningsföreläggande och 420 kronor i mål om handräckning, och
- när det gäller ersättning till svaranden för dennes eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde i mål om särskild handräckning till högst 420 kronor.

Motsvarande ändringar ska göras i fråga om europeiskt betalningsföreläggande.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Det fåtal remissinstanser som har uttalat sig tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

Skälen för regeringens förslag

Ersättningsbeloppen ska framgå direkt av lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning

I 48 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning finns i dag ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om ersättning i mål om betalningsföreläggande och handräckning. Riksdagen har alltså bemyndigat regeringen att i förordning besluta om ersättningsnivåer. Ersättningsnivåerna framgår av förordningen (1991:1340) om ersättning för kostnader i mål om betalningsföreläggande eller handräckning hos Kronofogdemyndigheten. Enligt denna förordning utgår ersättning, om det inte finns särskilda skäl till annat,

- till sökanden för dennes eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde med högst 340 kronor i mål om betalningsföreläggande och 375 kronor i mål om handräckning, och

- till svaranden för dennes eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde med högst 375 kronor i mål om särskild handräckning.

Enligt regeringsformen ska föreskrifter om enskildas ekonomiska förhållanden inbördes meddelas genom lag. Regeringen är dock behörig att genom förordning meddela föreskrifter om verkställighet av lag. Under vissa begränsade omständigheter har det ansetts möjligt för regeringen att fylla ut en lag i materiellt hänseende även inom det s.k. obligatoriska lagområdet.

Valet att reglera ersättningsbeloppens storlek i förordning torde i stor utsträckning ha motiverats av praktiska hänsyn. I en tid med hög inflation förutsågs ett behov av ofta justera beloppen. I efterhand kan det konstateras att behovet att justera beloppen under senare år har varit begränsat; senaste ändringen skedde år 2003. Med hänsyn till detta gör regeringen bedömningen att ersättningsbeloppens storlek, i likhet med motsvarande i fråga om inkassoersättning, bör anges i lag, i detta fall lagen om betalningsföreläggande och handräckning, jfr propositionen Snabbare betalningar (prop. 2012/13:36 s. 29 f). Bestämmelsen bör utformas på samma sätt som i förordningen om ersättning för kostnader i mål om betalningsföreläggande eller handräckning hos Kronofogdemyndigheten.

Ersättningsbeloppen höjs

När det nu blir aktuellt att flytta ersättningsnivåerna från förordning till lag uppkommer frågan om ersättningsnivåerna samtidigt bör justeras. De nuvarande beloppen fastställdes som redan nämnts 2003. Mellan juli 2003 och december 2011 har konsumentprisindex stigit med drygt 13 procent. När ersättningsnivåerna regleras i lag blir det dessutom viktigare att fastställa nivåer som inte behöver justeras inom en snar framtid. Mot den bakgrunden finns det skäl att nu höja ersättningsbeloppen med beaktande av den allmänna prisutvecklingen sedan år 2003.

Europeiskt betalningsföreläggande

En motsvarande reglering finns i fråga om europeiskt betalningsföreläggande i 9 § andra stycket lagen (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande och 8 § förordningen (2008:892) om europeiskt betalningsföreläggande. Även denna reglering bör nu ändras på motsvarande sätt, dvs. så att beloppsgränsen anges direkt i lagen och justeras upp i enlighet med vad som har sagts i det föregående.

11 Ränta enligt lagen om dröjsmålsavgift

<p>Regeringens förslag: Ränta som beräknas enligt lagen om dröjsmålsavgift ska omfattas av avdragsförbudet enligt inkomstskattelagen.</p>
--

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Det fåtal remissinstanser som uttalat sig tillstyrker förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift ändrades med verkan fr.o.m. den 1 januari 2012 på det sättet att dröjsmålsavgift inte längre ska beräknas på en fordran efter det att den har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. I stället ska ränta beräknas. Röntan beräknas på samma sätt som ränta på studiestödsfordringar och fordringar på återbetalning av underhållsstöd, dvs. efter en räntesats som för varje kalenderår beräknas med ledning av

emissionsröntorna för Riksgäldskontorets statsskuldväxlar och statsobligationer för de senaste tre åren.

För de nyss nämnda fordringslagen föreskrivs i 9 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, att avdrag för ränta inte får göras vid inkomstbeskattningen. I 9 kap. 8 första stycket samma lag föreskrivs att avdrag inte får göras för ränta enligt vissa uppräknade bestämmelser på skatteområdet, och i andra stycket att avdrag inte får göras för dröjsmålsavgifter. På grund av ett förbiseende gjordes emellertid inte någon ändring i dessa bestämmelser vid införandet av en bestämmelse om ränta i lagen om dröjsmålsavgift, varför sådan ränta i dag inte omfattas av avdragsförbudet. Detta föreslås nu rättas till, vilket föranleder en ändring i 9 kap. 8 § IL.

12 Kapitalvinst vid indirekt innehav av marknadsnoterade andelar

Regeringens förslag: Utdelning och kapitalvinst på aktier och andelar som anges i 42 kap. 15 a § första stycket inkomstskattelagen ska inte tas upp till fem sjättedelar om företaget under beskattningsåret eller något av de fyra föregående beskattningsåren, direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tio procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Uppsala* tillstyrker promemorians förslag. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* delar promemorians bedömning att reglerna i 42 kap. 15 a § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, bör vara giltiga både på utdelning och kapitalvinst, men menar att reglerna bör ses över i sin helhet.

Skälen för regeringens förslag: I 42 kap. 15 a § IL finns bestämmelser om i vilken utsträckning utdelning och kapitalvinst på andelar i onoterade företag ska tas upp. Enligt första stycket ska utdelning och kapitalvinst på bl.a. aktier i svenska aktiebolag tas upp till fem sjättedelar.

I andra stycket föreskrivs att första stycket inte tillämpas i de fall som anges i någon av de följande sex strecksatserna, bl.a. om företaget är marknadsnoterat (första strecksatsen).

Enligt andra stycket tredje strecksatsen får det företag som gett ut aktien eller andelen inte i sin tur, direkt eller indirekt, äga aktier med en röst- eller kapitalandel på tio procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person. Denna begränsning gäller dock endast i de fall företaget som gett ut aktien eller andelen direkt eller indirekt innehaft marknadsnoterade aktier i den omfattning som avses i strecksatsen ”under det räkenskapsår som beslutet om utdelning avser eller under något av de fyra föregående räkenskapsåren”.

Högsta förvaltningsdomstolen slog den 18 september 2012 (HFD 2012 not. 48) fast att bestämmelsen i 42 kap. 15 a § andra stycket tredje strecksatsen IL enligt sin ordalydelse bara kan tillämpas på utdelning, och inte på kapitalvinst, från ett företag.

Bestämmelsen i 42 kap. 15 a § IL infördes 2005 när de s.k. lättnadsreglerna i 43 kap. IL avskaffades (prop. 2005/06:40, bet. 2005/06:SkU10, rskr. 2005/06:116, SFS 2005:1136). Lättnadsreglerna innebar att utdelning och kapitalvinst på andelar i onoterade företag som rymdes inom ett på visst sätt beräknat lättnadsbelopp var skattefria. De hade införts 1996 (prop. 1996/97:45, bet. 1996/97:SkU13, rskr. 1996/97:133, SFS 1996:1611). För att kompensera ägare av andelar i onoterade företag för den skatteskärpning som slopandet av lättnadsreglerna medförde sänktes kapitalskattesatsen för onoterade andelar som inte är kvalificerade till 25 procent (prop. 2005/06:40 s. 67). Detta skedde genom att 42 kap. 15 a § infördes i IL.

Av de aktuella bestämmelserna får anses följa att avsikten varit att undantaget i 42 kap. 15 a § andra stycket tredje strecksatsen IL ska vara tillämpligt på både utdelning och kapitalvinst på aktier och andelar i företag som omfattas av strecksatsen i fråga. Så som undantaget i andra stycket tredje strecksatsen är formulerat kan den emellertid tillämpas endast på utdelning på aktier och andelar i företag som omfattas av denna strecksats. Bestämmelsen bör ändras så att den också omfattar kapitalvinster.

Den tidsperiod som avses i 42 kap. 15 a § andra stycket tredje strecksatsen tar sin utgångspunkt i räkenskapsåret för det företag som lämnar utdelning. Tidsperioden bör i stället beräknas utifrån den skattskyldiges beskattningsår, dvs. beskattningsåret för den som har rätt till utdelningen alternativt, med den föreslagna ändringen, för den som har avyttrat andelarna.

Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet menar att reglerna bör ses över i sin helhet. Det ryms dock inte inom ramen för detta lagstiftningsärende att göra en allmän översyn av de aktuella reglerna.

13 Möjlighet att begära bistånd med indrivning inom Europeiska unionen för mindre belopp

Regeringens förslag: En möjlighet ska införas att begära bistånd med indrivning med stöd av lagen om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen även när fordringsbeloppet är mindre än 1 500 euro, om bistånd med indrivning kan lämnas med endast liten arbetsinsats av den anmodade myndigheten.

Motsvarande ska gälla i fråga om möjligheten att lämna sådant bistånd på begäran av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Det fåtal remissinstanser som uttalat sig tillstyrker förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 18.3 i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (indrivningsdirektivet)³ föreskrivs att en medlemsstat inte ska vara skyldig att bevilja bistånd om det totala beloppet av de fordringar som omfattas av direktivet och för vilka bistånd begärs är mindre än 1 500 EUR.

Direktivets bestämmelse om en beloppsgräns har genomförts i svensk rätt genom 12 § lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen (biståndslagen). I den bestämmelsen har beloppsgränsen utformats på det sättet att Kronofogdemyndigheten inte får begära bistånd om det sammanlagda beloppet av fordringarna understiger 1 500 euro.

I den kommitté som har inrättats genom artikel 25 i indrivningsdirektivet (Indrivningskommittén) har nyligen diskuterats vilka rutiner som ska tillämpas för att effektivisera användningen av direktivet när gäldenären har en fordran på återbetalning av mervärdesskatt. Enligt kommissionens uppfattning bör medlemsstaterna i en sådan situation, när det alltså finns en fordran på återbetalning mot vilken skattefordringar kan avräknas, avstå från att åberopa beloppsgränsen och lämna bistånd även i fråga om mindre belopp.

Diskussionerna i Indrivningskommittén tyder på att flertalet medlemsstater kommer att avstå från att åberopa beloppsgränsen.

Även från svensk synpunkt framstår det som fördelaktigt att på detta sätt kunna få och lämna bistånd med indrivning av mindre belopp när detta inte kräver någon nämnvärd arbetsinsats av den anmodade myndigheten. Bestämmelsen i 12 § biståndslagen bör därför ändras så att det blir möjligt för Kronofogdemyndigheten att, under den nu angivna förutsättningen, begära bistånd med indrivning även av mindre belopp och att avstå från att åberopa beloppsgränsen vid en begäran om bistånd med indrivning från en annan medlemsstat.

Ändringen tar alltså i första hand sikte på situationer där gäldenären har en fordran på återbetalning av mervärdesskatt. Bestämmelsen bör emellertid utformas på ett något mera generellt sätt, så att den omfattar även andra situationer där bistånd med indrivning kan lämnas med endast liten arbetsinsats av den anmodade myndigheten. Se vidare författningskommentaren.

³ EUT L 84, 31.3.2010, s. 1 (Celex 32010L0024).

14 Konsekvenser

14.1 Inledning

Nedan redovisas konsekvenserna av förslagen för de offentliga finanserna, företagen, Kronofogdemyndigheten, Skatteverket och domstolarna.

14.2 Undantag från mervärdesskatt för luftfartyg

Regeringens bedömning: Förslaget medför inga offentligfinansiella effekter. För de lufttrafikföretag som huvudsakligen bedriver nationell flygtrafik uppstår i praktiken en likviditetsförsämring som ger upphov till ökade räntekostnader på omkring 0,5 miljoner kronor 2014. På motsvarande vis uppstår en likviditetsförbättring för företagen som säljer varor och tjänster som tidigare varit kvalificerat undantagna vilket ger upphov till en ränteintäkt på omkring 0,5 miljoner kronor 2014. Företagens administrativa börda påverkas både positivt och negativt och ökar sammantaget något för de företag som påverkas av förslaget. Förslaget medför försumbara effekter för Skatteverket. Förslaget medför inga effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Transportstyrelsen* förtydligar vissa negativa effekter förslaget har för berörda företag och har inkommit med nya uppgifter i fråga om bl.a. lufttrafikföretag, drifttillstånd och operativ licens. Näringslivets Skattedelegation, *SAS*, *Svenska Bankföreningen*, *Svenska Flygbranschen* och *Svenskt Näringsliv* anför att aktörer inom ambulans- och räddningstjänst påverkas av förslaget och att konsekvensanalysen inte belyser följderna i detta avseende.

Skälen för regeringens bedömning

Inledning

Enligt mervärdesskattedirektivet är tillhandahållanden av vissa varor och tjänster till lufttrafikföretag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik undantagna från mervärdesskatt. Enligt direktivet föreligger dock rätt till avdrag eller återbetalning när en tjänst eller vara används för en sådan undantagen transaktion. Enligt mervärdesskattelagen är tillhandahållanden till samtliga lufttrafikföretag undantagna, förutsatt att respektive luftfartyg används för yrkesmässig person- eller godsbefordran. Undantagen är s.k. kvalificerade, vilket innebär att den som omsätter varan eller tjänsten har rätt till återbetalning. För att anpassa mervärdesskattelagen till direktivet krävs att omsättningen av dessa varor och tjänster till lufttrafikföretag som huvudsakligen bedriver nationell flygtrafik blir mervärdesskattepliktig.

Effekter för företagen

Enligt tidigare erhållna uppgifter fanns det 23 lufttrafikföretag som hade drifttillstånd utfärdat av Transportstyrelsen. Nya uppgifter har vid remissbehandlingen inkommit från *Transportstyrelsen*. Där påpekar Transportstyrelsen att det i dag finns totalt 37 lufttrafikföretag (flygbolag och helikopterbolag) som har drifttillstånd, varav 35 har operativ licens. Transportstyrelsen bedömer att endast lufttrafikföretag som har både drifttillstånd och operativ licens berörs av förslaget. Utifrån uppgifter från Transportstyrelsen kan utläsas att en mindre andel av dessa lufttrafikföretag är att klassa som lufttrafikföretag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik.

Förslaget innebär att de lufttrafikföretag som huvudsakligen bedriver nationell flygtrafik behöver betala ingående mervärdesskatt på en stor del av sina inköp som tidigare var kvalificerat undantagna. Transportstyrelsen påpekar även i sitt remissyttrande att storleken på inköpen kan variera kraftigt från år till år då bl.a. inköp av luftfartyg kommer omfattas av mervärdesskatteplikt. Denna ingående mervärdesskatt bör vara avdragsgill. *Svenska Flygbranschen, SAS* och *Näringslivets Skattedelegation* lyfter i sina remissvar fram att konsekvensanalysen inte tillräckligt belyser följderna för aktörer inom ambulans- och räddningstjänst. Då dessa aktörer i stor utsträckning bedriver undantagen verksamhet (sjukvård) blir den tillkommande ingående mervärdesskatten på inköp inte avdragsgill om dessa i huvudsak flyger nationellt. Regeringen bedömer att konkurrensen på denna marknad inte påverkas negativt.

För de lufttrafikföretag som huvudsakligen bedriver nationell flygtrafik uppstår i praktiken en likviditetsförsämring då det i genomsnitt förflyter elva dagar från det dessa företag betalar mervärdesskatten hänförd till dessa inköp till dess skatten återbetalas av Skatteverket. Det är även korrekt som Transportstyrelsen påpekar i sitt remissvar att det förflyter längre tid från det att mindre företag, som redovisar mervärdesskatten kvartalsvis eller årsvis, betalar mervärdesskatten till dess att skatten återbetalas. Likviditetsförsämringen ger därmed upphov till ett ökat lånebehov som innebär räntekostnader för lufttrafikföretagen. Betalar företagen istället mervärdesskatten med egna tillgångar innebär det, liksom Transportstyrelsen påpekar, att företagen går miste om ränteintäkter för den tid som löper från det företagen betalar mervärdesskatten till dess den återbetalas av Skatteverket. Utifrån lufttrafikföretagens situation 2011 och prognoser för räntor 2014 beräknas ökade räntekostnader för samtliga lufttrafikföretag som i huvudsak bedriver nationell flygtrafik uppgå till omkring 0,5 miljoner kronor 2014. Likviditeten för de berörda lufttrafikföretagen, utifrån deras situation 2011, försämras endast i mycket liten omfattning och lagändringen bedöms därmed endast marginellt påverka företagens soliditet.

På motsvarande sätt som lufttrafikföretagen får försämrade likviditet får företagen som säljer de varor och tjänster som tidigare varit kvalificerat undantagna förbättrad likviditet då dessa företag nu får förfoga över de nya mervärdesskatteinbetalningarna i omkring elva dagar. Dessa företag

erhåller därmed en positiv ränteintäkt på omkring 0,5 miljoner kronor 2014.

Eftersom räntekostnaderna till följd av likviditetsförsämringen för lufttrafikföretagen endast ökar marginellt bedöms konkurrensen inte påverkas nämnvärt. Den mindre påverkan på konkurrensförhållandena som kan komma att uppstå består i att lufttrafikföretag som i huvudsak flyger internationellt inte förvärvar varor och tjänster med mervärdesskatt medan lufttrafikföretag som bedriver i huvudsak flygtrafik i Sverige förvärvar varor och tjänster med mervärdesskatt.

Den administrativa bördan för lufttrafikföretag som i huvudsak flyger nationellt kan komma att minska något genom förslaget då de inte längre behöver hantera att en viss del av deras inköp är kvalificerat undantagna. Samtidigt kan den administrativa bördan öka för lufttrafikföretagen då de måste bedöma huruvida de flyger i huvudsak nationellt eller internationellt. Enligt tidigare erhållna uppgifter från Transportstyrelsen från 2011 var det dock tydligt för lufttrafikföretagen huruvida de i huvudsak flög nationellt eller internationellt. Transportstyrelsen påpekar att detta inte är en korrekt tolkning av de uppgifter som de tillhandahållit. De uppgifter Transportstyrelsen tillhandahållit visar att bland tio av de 35 lufttrafikföretagen som har drifttillstånd och operativ licens är det tydligt att fyra lufttrafikföretag har övervägande del utrikes passagerare respektive övervägande andel gods som fraktas utrikes och de resterande sex lufttrafikföretagen har övervägande del inrikes passagerare respektive övervägande del gods som fraktas inrikes. Regeringen anser att dessa tio lufttrafikföretag, där det är tydligt vilka som i huvudsak flyger nationellt eller internationellt, bedöms vara de största lufttrafikföretagen som berörs av förslaget och därmed avgörande för att kunna bedöma i vilken storleksordning den administrativa bördan ökar totalt. Vad den sammantagna förändringen i administrativ börda blir för lufttrafikföretagen är svår att bedöma, men sannolikt ökar den endast marginellt.

Förslaget bör även påverka den administrativa bördan hos de företag som tillhandahåller de kvalificerat undantagna varorna och tjänsterna som med lagändringen kan komma att bli mervärdesskattepliktiga. De företag som i dag endast tillhandahåller kvalificerat undantagna varor och tjänster kan komma att få ökad administrativ börda om de efter lagändringen säljer både till lufttrafikföretag som i huvudsak flyger nationellt och internationellt. Den administrativa bördan bör däremot inte påverkas nämnvärt för de företag som redan i dag hanterar annan mervärdesskattepliktig försäljning. Däremot kan en viss ökning i administrativ börda förväntas för samtliga företag som tillhandahåller varor och tjänster som med lagändringen kan komma att bli mervärdesskattepliktiga då de måste skilja på försäljning till lufttrafikföretag som i huvudsak flyger nationellt och internationellt. Transportstyrelsen framhäver att den ökade administrativa bördan kan bli omfattande både för lufttrafikföretagen och de företag som levererar varor och tjänster till lufttrafikföretagen. Svenska Flygbranschen framhäver i sitt remissvar att förslaget innebär ökad administration och ett ökat regelkrångel för både flygoperatörer och deras underleverantörer och att förslaget strider mot regeringens ambition att minska regelkrångel.

Utifrån uppgifter från 2011 fanns det 130 företag med SNI-koden 77350; Uthyrning och leasing av flygplan (utan besättning, ej segel- och glidflygplan). Bland dessa företag bör de företag som i dag säljer den största mängden kvalificerat undantagna varor och tjänster till lufttrafikföretagen finnas. Utav dessa 130 företag var det 63 som inte redovisade någon utgående mervärdesskatt och som därmed endast bör bedriva kvalificerat undantagen försäljning. Dessa företag måste genom förslaget skilja ut försäljning till lufttrafikföretag som i huvudsak flyger nationellt och lufttrafikföretag som i huvudsak flyger internationellt. Deras administrativa börda kan därmed förväntas öka. Denna ökade börda kan jämföras med ökad kostnad av att hantera flera skattesatser. Kostnaderna för att hantera flera skattesatser har beräknats av Skatteverket i en rapport från 2006 (Krånglig moms- en företagsbroms?). Den genomsnittliga kostnaden av att hantera två skattesatser i stället för en skattesats har beräknats öka med 2 680 kronor per företag och år i 2014 års penningvärde. Utifrån denna kostnad kan den administrativa bördan för de 63 företagen sammantaget förväntas öka med som mest omkring 170 000 kronor per år (2 680*63).

Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Förslaget bedöms medföra försumbara effekter för Skatteverket. De eventuellt tillkommande kostnaderna för Skatteverket får finansieras inom den befintliga anslagsramen. Förslaget bedöms inte medföra några merkostnader eller merarbete för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Offentligfinansiell effekt

Förslaget medför inga offentligfinansiella effekter.

14.3 Undantag från mervärdesskatt för vissa bränslen m.m. som är avsedda att placeras i skatteupplag

Regeringens bedömning: Förslaget medför inga offentligfinansiella effekter. Likviditeten hos företag som köper biobränslen och placerar dem i skatteupplag förväntas påverkas positivt med omkring 60 miljoner kronor 2014 medan likviditeten hos de företag som säljer biobränslen som placeras i skatteupplag förväntas påverkas negativt med motsvarande belopp. Likviditetseffekten ger upphov till ränteintäkter för de köpande företagen på omkring 3 miljoner kronor 2014 och räntekostnader för de säljande företagen på omkring 3 miljoner kronor 2014. Den administrativa bördan minskar för företagen då de inte längre behöver hantera biobränslen och petroleumbaserade bränslen olika. Förslaget medför försumbara effekter för Skatteverket. Förslaget medför inga effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har uttalat sig om denna del av konsekvensbedömningen.

Skälen för regeringens bedömning

Inledning

När biobränslen tillåts placeras i skatteupplag skjuts redovisningen av mervärdesskatt upp och redovisas när biobränslet lämnar upplaget. Mervärdesskatten redovisas då samtidigt som punktskatten.

Effekter för företagen

Mervärdesskattesystemet medför normalt vissa likviditetseffekter för företagen beroende på när de deklarerar, om de importerar eller om de är köpare eller säljare. Förslaget medför att när biobränslen säljs inom Sverige tillåts de placeras i skatteupplag och deklarationen av mervärdesskatt vid inköpet skjuts upp och skatten betalas vid försäljningstillfället. Köparen som placerar biobränslet i skatteupplaget erhåller då oftast en positiv likviditetseffekt samtidigt som säljaren oftast erhåller en negativ likviditetseffekt. Den positiva likviditetseffekten uppkommer för köparen då denne slipper betala mervärdesskatten till säljaren för att sedan göra avdrag i mervärdesskattedeklarationen. Den negativa likviditetseffekten uppkommer för säljaren då denne inte längre får förfoga över mervärdesskatten fram tills den deklarerar i mervärdesskattedeklarationen. En likviditetseffekt på omkring 60 miljoner kronor bedöms uppkomma i positiv bemärkelse för köparna och i negativ bemärkelse för säljarna. Likviditetseffekten ger upphov till räntetäkter för de köpande företagen på omkring 3 miljon kronor 2014 och räntekostnader för de säljande företagen på omkring 3 miljon kronor 2014.

I dag kan endast petroleumbaserade bränslen och vissa vegetabiliska bränslen placeras i skatteupplag. Förslaget medför en förenkling vid hanteringen av biobränslen då petroleumbaserade bränslen och biobränslen inte längre behöver hanteras olika. Den administrativa bördan minskar därmed för företagen. I Tillväxtverkets Malindatabas finns uppgifter kring den totala administrativa kostnaden för bokföring av skattepliktigt bränsle. Denna kostnad är beräknad utifrån kravet att varje upplagshavare ska bokföra löpande affärshändelser och varurörelser för varje skatteupplag som rör skattepliktigt bränsle samt regelbundet inventera lagret av bränsle. I Malindatabasens senaste uppgifter från 2009 fanns det 42 företag som bokförde energiskatt för bränsle. Den totala administrativa kostnaden för detta informationskrav beräknas i Malindatabasen till totalt knappt 500 000 kronor 2009. Denna administrativa kostnad omfattar dock inte bördan av att företagen behöver hantera petroleumbaserade och vegetabiliska bränslen olika, varför det saknas uppgifter för att kunna beräkna minskningen i administrativ börda av den föreslagna lagändringen.

Utifrån storleksordningen på den administrativa kostnaden av bokföring av energiskatt för bränsle bör minskningen i den administrativa bördan inte vara av särskilt stor omfattning i relation till

den totala administrativa kostnaden av lagen om skatt på energi (1994:1776) som totalt uppgick till 18 miljoner kronor 2009.

Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget bedöms medföra försumbara effekter för Skatteverket. De eventuellt tillkommande kostnaderna för Skatteverket får finansieras inom den befintliga anslagsramen. Förslaget bedöms inte medföra några merkostnader eller merarbete för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Offentligfinansiell effekt

En senareläggning av redovisning av mervärdesskatten tills när biobränslet lämnar upplaget går att likna vid omvänd skattskyldighet och har inga offentligfinansiella effekter då mervärdesskatteredovisningen normalt för säljare och köpare sker i samma period.

14.4 Mervärdesskatt vid distansförsäljning av varor

Regeringens bedömning: Förslaget som gäller distansförsäljning av varor till respektive från Sverige är i linje med den nuvarande tillämpningen. Det uppkommer därför inte några offentligfinansiella effekter. Förslaget medför inte heller några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna, Skatteverket eller företagen.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har uttalat sig om denna del av konsekvensbedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Förslaget innebär i den del det avser försäljning av varor från Sverige till ett annat EU-land i stort sett en kodifiering av Skatteverkets tillämpning. I den del det avser försäljningar från ett annat EU-land till köpare i Sverige tydliggör förslaget att det inte krävs några särskilda förfarande för valfrihet i avsändarlandet för att omsättningen ska anses gjord i Sverige. Skatteverket har i tillämpningen inte ställt krav på något visst förfarande i avsändarlandet för att omsättningen i dessa fall ska anses gjord inom landet. Därför bedöms det inte uppkomma några offentlig finansiella effekter. Förslaget medför inte heller några effekter för Skatteverket, de allmänna förvaltningsdomstolarna eller företagen.

14.5 Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt vid inköp och hyra av husbilar

Regeringens bedömning: Förslaget medför inga offentligfinansiella effekter. Förslaget medför inte heller några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna, Skatteverket eller företagen.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har uttalats sig om denna del av konsekvensbedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Det förhållandet att förslaget är ett klagörande som i stort kodifierar Skatteverkets rättstillämpning innebär att inga offentligfinansiella effekter uppkommer av förslaget. Det uppkommer inte heller några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna, Skatteverket eller företagen.

14.6 Mervärdesskattefrihet för omsättning av icke-unionsvaror och av tjänster som görs i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager

Regeringens bedömning: Förslaget får inga offentligfinansiella effekter. Förslaget medför inte heller några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna, Skatteverket eller företagen.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har uttalats sig om denna del av konsekvensbedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Förslagen får betydelse i de fall en näringsidkare, som är etablerad i Sverige, köper en tjänst avseende varor som är placerade i lager eller i frizon i en annan medlemsstat. Enligt den nuvarande regleringen ska skatten tas ut när varorna lämnar lagret eller frizonen. Efter ändringen sker inget uppskjutande av skattskyldigheten utan skyldigheten inträder direkt när tjänsten har tillhandahållits. De berörda näringsidkarna påverkas inte negativt varken ekonomiskt eller administrativt. Förslaget medför heller inte några effekter för Skatteverket eller de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Både innan och efter lagändring utgörs den ingående skatten av beloppet av den utgående skatten som den skattskyldige ska redovisa till staten, varför inga offentligfinansiella effekter uppstår.

14.7 Mervärdesskatt vid upplåtelse för fartyg av hamnar och för luftfartyg av flygplatser

Regeringens bedömning: Förslaget medför inga offentligfinansiella effekter. Förslaget medför inte heller några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna, Skatteverket eller företagen.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har uttalat sig om denna del av konsekvensbedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Förslaget utgör endast en språklig justering, varför inga effekter uppkommer för de offentliga finanserna, de allmänna förvaltningsdomstolarna, Skatteverket eller företagen.

14.8 Ersättning för kostnader i mål om betalningsföreläggande och handräckning

Regeringens bedömning: Förslaget berör endast förhållandet mellan parterna i mål om betalningsföreläggande och handräckning. Förslaget medför inga offentlig finansiella effekter. Förslaget medför inte heller några effekter för de allmänna domstolarna, Kronofogdemyndigheten eller företagen.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har uttalat sig om denna del av konsekvensbedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Övergången från reglering i förordningsform till reglering i lag får inte några kostnads- eller andra konsekvenser vare sig för enskilda eller för det allmänna. Justeringen av ersättningsbeloppen innebär endast att värdet av den ersättning som en part får ta ut av motparten återställs till ungefärligen det värde den hade vid den senaste justeringen 2003. Förslaget påverkar inte handläggningen av mål om betalningsföreläggande och handräckning hos Kronofogdemyndigheten.

14.9 Ränta enligt lagen om dröjsmålsavgift

Regeringens bedömning: Förslaget medför inga offentligfinansiella effekter. Förslaget medför inte heller några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna, Kronofogdemyndigheten, Skatteverket eller företagen.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har uttalat sig om denna del av konsekvensbedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Debitering av ränta enligt lagen om dröjsmålsavgift avser nästan undantagslöst mycket små belopp. Det torde inte förekomma att avdrag yrkas för dessa. Lagändringen medför därför i praktiken inga effekter för de offentliga finanserna, de allmänna förvaltningsdomstolarna, Kronofogdemyndigheten, Skatteverket eller företagen.

14.10 Kapitalvinst vid indirekt innehav av marknadsnoterade andelar

Regeringens bedömning: Förslaget medför inga offentligfinansiella effekter. Förslaget medför inte heller några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna, Skatteverket eller företagen.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har uttalat sig om denna del av konsekvensbedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Förslaget syftar bara till att upprätthålla den beskattning av utdelningar och kapitalvinster på aktuella andelar som avsågs vid införandet. Förslaget har därför inte några offentligfinansiella effekter. Förslaget bedöms inte innebära någon ökad administration eller några ökade kostnader för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Förslaget bedöms inte medföra några konsekvenser för företag som avses i 42 kap. 15 a § inkomstskattelagen (1999:1229) eller för några andra företag. För skattskyldiga kan förslaget innebära en nackdel eftersom kapitalvinster på sådana andelar som avses i den aktuella bestämmelsen inte längre omfattas av huvudregeln att vinsten bara ska tas upp till fem sjättedelar. En sådan ordning var dock inte avsedd när den aktuella paragrafen infördes.

14.11 Möjlighet att begära bistånd med indrivning inom Europeiska unionen för mindre belopp

Regeringens bedömning: Ändringen kan förväntas leda till en, låt vara marginell, förbättring av indrivningsresultatet vid bistånd med indrivning i en annan medlemsstat. Effekten på administrationskostnaderna hos Kronofogdemyndigheten och Skatteverket blir försumbar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har uttalat sig om denna del av konsekvensbedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Förslaget får antas leda till att bistånd med indrivning begärs i ett antal fall där detta i dag inte är möjligt på grund av beloppsgränsen. Eftersom det rör sig om fordringar som i varje enskilt fall är på ett relativt blygsamt belopp kan detta inte förväntas leda till någon större förbättring av indrivningsresultatet. Även antalet fall torde åtminstone inledningsvis bli litet, såväl vad gäller inkommande som utgående ärenden, varför man inte behöver räkna med någon större effekt på administrationskostnaderna. Förslaget bedöms medföra försumbara effekter för Kronofogdemyndigheten och Skatteverket. De eventuellt tillkommande kostnaderna för dessa myndigheter får finansieras inom den befintliga anslagsramen.

15 Författningskommentar

15.1 Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

1 kap.

13 §

Ett nytt *andra stycke* införs i paragrafen som inskränker tillämpningsområdet för personbilsdefinitionen. Begränsningen avser 2 kap. 5 § 3, 7 kap. 4 §, 8 kap. 10, 15 och 16 §§ samt 13 kap. 15 § ML. Den innebär att vissa husbilar, som anges i styckets första och andra punkter, inte ska betraktas som personbilar i mervärdesskattelagens mening när det gäller dessa regler.

3 kap.

3 §

Första stycket femte punkten ändras endast redaktionellt så att den bättre överensstämmer med dess innebörd som den tolkats mot bakgrund av den motsvarande bestämmelsen i artikel 135.2 b i mervärdesskattedirektivet. Någon materiell ändring är alltså inte avsedd.

Första stycket sjätte punkten tas bort eftersom upplåtelse för fartyg och luftfartyg numera efter domstolsuttalanden ryms inom 3 kap. 3 § första stycket 5 ML.

21 §

Första stycket tredje punkten ändras så att undantaget från skatteplikt omfattar omsättning av luftfartyg som ska användas av lufttrafikföretag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning.

5 kap.

2 §

Paragrafen avser situationer då en omsättning av en vara ska anses som en omsättning inom landet.

Andra och tredje styckena i paragrafen ändras. Ändringarna avser situationen när en vara transporteras av säljaren eller för dennes räkning från ett annat EU-land till en köpare i Sverige. I ett fall där säljarens omsättning inte överstiger tröskelvärdet på 320 000 kronor ska säljaren ha en möjlighet att bli beskattad i Sverige i stället för i avsändarlandet (jfr artikel 34.4 i mervärdesskattedirektivet). I paragrafens andra stycke tas hänvisningen till beslut som anges i tredje stycket bort. Varan blir i stället omsatt inom landet om säljarens omsättning är sådan som avses i tredje stycket. Även i tredje stycket tas hänvisningen till vederbörlig myndighet och medgivande bort. Som förutsättning gäller i stället att säljaren har uppfyllt de villkor som det land där transporten påbörjas har för att omsättningen inte ska anses gjord i det landet. Ändringarna syftar till att klargöra att bestämmelsen kan tillämpas oavsett vilket förfarande avsändarlandet använder för utnyttjande av möjligheten för säljaren att i stället bli beskattad i det land varan befinner sig i när transporten avslutas. Artikel 34.4 innebär att det land som varan transporteras ifrån ska bevilja säljaren en rätt att välja att beskattningen ska ske i Sverige.

Det är de berörda medlemsstaterna som ska fastställa de närmare villkoren för utnyttjande av möjligheten att i stället bli beskattad i det land varan befinner sig när transporten avslutas.

2 a §

Andra stycket första punkten ändras. Ändringen avser förutsättningarna för att en vara som transporteras av säljaren eller för dennes räkning till en köpare i ett annat EU-land (s.k. distansförsäljning) inte ska anses omsatt inom landet. I första stycket 1 finns i dag ett krav om att säljaren ska vara registrerad till mervärdesskatt i destinationslandet för att omsättningen inte ska anses gjord inom landet. I punkten 1 görs ett tillägg för att bestämmelsen ska tillämpas också om säljaren är skyldig att vara registrerad till mervärdesskatt i det EU-land som varan transporteras till. Bestämmelsen ska därmed bli tillämplig om säljarens omsättning i destinationslandet överstiger tröskelvärdet i det landet även om säljaren ännu inte är registrerad till mervärdesskatt där. Ändringen syftar till att uppnå bättre överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 33 och 34 i mervärdesskattedirektivet.

9 c kap.

1 §

Ändringen innebär att undantaget från skatteplikt för omsättning av icke-unionsvaror och av tjänster är tillämpligt endast om det tillfälliga lagret, tullagret, frizonen eller frilagret är beläget inom landet.

3 §

Punkten 1 kompletteras med ett krav på att energiprodukten även ska utgöra ett så kallat uppskovsbränsle, det vill säga vara ett sådant bränsle som omnämns i 1 kap. 3 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi. Kompletteringen innebär att även energiprodukter som inte utgör uppskovsbränslen kan placeras i skatteupplag med skattefrihet. Den nya *punkten 2* avseende godkända skatteupplag enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt är en följd av att etylalkohol läggs till i varuförteckningen i 9 §.

7 §

Ändringen i *första stycket* är en följd av att det i 3 § införs en ny punkt.

9 §

Varuförteckningen kompletteras med vissa biobränslen och andra bränslen samt vissa tillsatser i motorbränsle i punkterna 25–27.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

De föreslagna ändringarna i mervärdesskattelagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2014. Äldre bestämmelser bör fortfarande gälla för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

15.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning

48 §

Bemyndigandet för regeringen att meddela föreskrifter om ersättningsnivåer har ersatts med bestämmelser om vilka dessa nivåer är. Paragrafen har utformats i överensstämmelse med de bestämmelser om ersättningsnivåerna som hittills har funnits i förordningen (1991:1340) om ersättning för kostnader i mål om betalningsföreläggande eller handräckning hos Kronofogdemyndigheten. Beträffande skälen för ändringen, se avsnitt 10.

15.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande

9 §

Bemyndigandet i *andra stycket* för regeringen att meddela föreskrifter om ersättningsnivå har ersatts med en bestämmelse om vilken denna nivå är. Beträffande skälen för ändringen, se avsnitt 10.

15.4 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

9 kap.

8 §

Ändringen i *andra stycket* är en följdändring till en tidigare ändring i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift och innebär att ränta enligt den lagen inte får dras av.

42 kap.

15 a §

Andra stycket tredje strecksatsen ändras så att strecksatsen även omfattar kapitalvinst på aktier och andelar i företag som avses i strecksatsen. Av strecksatsen följer således att första stycket inte ska tillämpas avseende utdelning och kapitalvinst om företaget som har lämnat utdelningen, alternativt vars andelar har avyttrats, under beskattningsåret eller något av de fyra föregående beskattningsåren, direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tio procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad juridisk person.

15.5 Förslaget till lag om ändring i lagen om (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen

12 §

Ändringen i *första stycket* innebär att det blir möjligt för Kronofogdemyndigheten att begära bistånd med indrivning i en annan medlemsstat även om det totala fordringsbeloppet som omfattas av lagen mot en gäldenär är mindre än 1 500 euro, om bistånd med indrivning kan lämnas med endast liten arbetsinsats av den anmodade myndigheten. Som framgår i avsnitt 13 är denna möjlighet främst avsedd att utnyttjas i de fall då gäldenären har en fordran på återbetalning av mervärdesskatt i den andra medlemsstaten. Den kan emellertid också utnyttjas när den andra medlemsstaten, på det sätt som förutses i artikel 6 i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (indrivningsdirektivet) har underrättat om en förestående återbetalning av någon annan skatt än mervärdesskatt. Bestämmelsen är dessutom avsedd att omfatta även andra situationer där det kan antas att det i den andra medlemsstaten finns en tillgång som enkelt kan tas i anspråk av den anmodade myndigheten, t.ex. medel på ett visst angivet bankkonto.

Genom denna ändring ges också bestämmelsen i *tredje stycket* en ändrad innebörd, trots att ordalydelsen inte ändras. Det blir således möjligt för Kronofogdemyndigheten att på motsvarande sätt lämna bistånd även när den andra medlemsstatens totala fordran som omfattas av indrivningsdirektivet är mindre än 1 500 euro.

Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen
(1994:200)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 13 §, 3 kap. 3, 4 och 21 §§, 5 kap. 2 och 2 a §§ samt 9 c kap. 1, 3, 7 och 9 §§ mervärdesskattelagen (1994:200)¹ ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***1 kap.**

13 §

Med personbil förstås även lastbil med skåpkarosseri och buss, om fordonets totalvikt är högst 3 500 kilogram. Detta gäller dock inte om lastbilens förarhytt utgör en separat karosserienhet.

Med personbil förstås i 2 kap. 5 § 3, 7 kap. 4 §, 8 kap. 10, 15 och 16 §§ samt 13 kap. 15 § dock inte fordon som är personbil klass II enligt 2 § lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner och har en totalvikt som

1. överstiger 3 500 kilogram, eller

2. är högst 3 500 kilogram, om fordonets förarhytt utgör en separat karosserienhet.

3 kap.3 §²

Undantaget enligt 2 § omfattar inte

1. upplåtelse eller överlåtelse av verksamhetstillbehör
2. omsättning av växande skog, odling och annan växtlighet utan samband med överlåtelse av marken,
3. upplåtelse eller överlåtelse av rätt till jordbruksarrende, avverkningsrätt och annan jämförlig rättighet, rätt att ta jord, sten eller andra naturprodukter samt rätt till jakt, fiske eller bete,
4. rumsuthyrning i hotellrörelse eller liknande verksamhet samt upplåtelse av campingplatser och motsvarande i campingverksamhet,
5. upplåtelse av *parkerings-* 5. upplåtelse av *lokaler och platser i parkeringsverksamhet, platser för parkering av transportmedel,*
6. upplåtelse för fartyg av hamnar eller för luftfartyg av flygplatser,

¹ Lagen omtryckt 2000:500.

² Senaste lydelse 2012:386

7. upplåtelse av förvaringsboxar,
8. upplåtelse av utrymmen för reklam eller annonsering på fastigheter,

9. upplåtelse för djur av byggnader eller mark,

10. upplåtelse för trafik av väg, bro eller tunnel samt upplåtelse av spåranläggning för järnvägstrafik,

11. korttidsupplåtelse av lokaler och anläggningar för idrottsutövning, och

12. upplåtelse av terminalanläggning för buss- och tågtrafik till trafikoperatörer.

6. upplåtelse av förvaringsboxar,
7. upplåtelse av utrymmen för reklam eller annonsering på fastigheter,

8. upplåtelse för djur av byggnader eller mark,

9. upplåtelse för trafik av väg, bro eller tunnel samt upplåtelse av spåranläggning för järnvägstrafik,

10. korttidsupplåtelse av lokaler och anläggningar för idrottsutövning, och

11. upplåtelse av terminalanläggning för buss- och tågtrafik till trafikoperatörer.

Undantaget enligt 2 § gäller inte heller när en fastighetsägare, ett konkursbo eller en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. för stadigvarande användning i en verksamhet som medför skattskyldighet eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1, 6, 9, 11 eller 12 § helt eller delvis hyr ut en sådan byggnad eller annan anläggning, som utgör fastighet. Uthyrning till staten eller en kommun är skattepliktig även om uthyrningen sker för en verksamhet som inte medför sådan skyldighet eller rätt. Skatteplikt föreligger dock inte för uthyrning till en kommun, om fastigheten vidareuthyrs av kommunen för användning i en verksamhet som inte medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1, 6, 9, 11 eller 12 § eller om uthyrningen avser stadigvarande bostad. Vad som har sagts om uthyrning gäller även för upplåtelse av bostadsrätt.

Andra stycket tillämpas också

1. vid uthyrning i andra och tredje hand,
2. vid bostadsrättshavares upplåtelse av nyttjanderätt till fastighet som innehas med bostadsrätt, och
3. när en byggnad eller annan anläggning som utgör fastighet uppförs eller genomgår omfattande till- eller ombyggnad i syfte att anläggningen helt eller delvis skall kunna hyras ut för sådan verksamhet som avses i andra stycket.

I 9 kap. finns särskilda bestämmelser om skattskyldighet för sådan uthyrning, bostadsrättsupplåtelse och upplåtelse av nyttjanderätt som anges i andra och tredje styckena.

4 §

Från skatteplikt undantas omsättning av tjänster som utgör sjukvård, tandvård eller social omsorg samt tjänster av annat slag och varor som den som tillhandahåller vården eller omsorgen omsätter som ett led i denna.

Undantaget omfattar även

- kontroller och analyser av prov som tagits som ett led i sjukvården eller tandvården, och
- omsättning av dentaltekniska produkter och av tjänster som avser sådana produkter, när
- omsättning av dentaltekniska produkter och av tjänster som avser sådana produkter, när

produkten eller tjänsten tillhandahålls tandläkare, *dentaltekniker* eller *den för vars bruk produkten är avsedd.* produkten eller tjänsten tillhandahålls av tandläkare eller dentaltekniker. Bilaga 1

21 §

Från skatteplikt undantas omsättning av

1. skepp för yrkesmässig sjöfart eller yrkesmässigt fiske,
2. fartyg för bogsering eller bärgning,
3. luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran,
3. luftfartyg som ska användas av lufttrafikföretag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot ersättning,

4. tjänster, såsom ombyggnad, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning som avser sådana fartyg eller luftfartyg,

5. delar, tillbehör eller utrustning till sådana fartyg eller luftfartyg, när varan

– säljs eller hyrs ut till den som äger fartyget eller luftfartyget eller den som varaktigt nyttjar fartyget eller luftfartyget enligt avtal med ägaren, eller

– förs in i landet för ägarens eller nyttjanderättshavarens räkning, och

6. tjänster som avser delar, tillbehör eller utrustning som anges i 5.

Undantaget för skepp för yrkesmässigt fiske gäller alla skepp, som säljs eller införs för sådant fiske, oavsett om skeppet är särskilt anordnat för detta ändamål eller inte.

Undantaget gäller inte för skepp, som är sådana farkoster för vilka förflyttningen är av underordnad betydelse i förhållande till huvuduppgiften. Undantaget gäller inte heller omsättning eller import av flodsprutor, pontonkranar, flytdockor och andra farkoster som hänför sig till tulltaxenummer 89.05 och som inte är bärgningsfartyg.

Med yrkesmässig sjöfart avses även transport med skepp av eget gods. Med skepp för yrkesmässig sjöfart jämföras luftkuddefarkoster för yrkesmässig person- eller godsbefordran.

5 kap.

2 §³

En vara som enligt avtalet mellan säljare och köpare ska transporteras till köparen är omsatt inom landet, om

1. varan finns här i landet då säljaren, köparen eller någon annan påbörjar transporten till köparen och annat inte följer av 2 a §,

2. varan inte finns här i landet då transporten påbörjas men varan monteras eller installeras här av säljaren eller för dennes räkning,

3. varan inte finns här i landet då transporten påbörjas men varan importerats till landet från en plats utanför EU av den som är skattskyldig enligt 1 kap. 2 § första stycket 6 för att omsättas, eller

4. varan inte finns här i landet då transporten påbörjas men varan transporteras av säljaren eller för dennes räkning från ett annat EU-land till en köpare i Sverige, om

³ Senaste lydelse 2011:283.

- säljarens omsättning är sådan som anges i andra stycket,
- köparen inte är skattskyldig enligt 1 kap. 2 § första stycket 5 för förvärvet av varan, och
- varan inte är ett nytt transportmedel.

En vara är omsatt inom landet enligt första stycket 4 endast om varan är en punktskattepliktig vara, eller värdet av säljarens sammanlagda omsättning här i landet överstiger 320 000 kronor under det löpande eller föregående kalenderåret, eller *säljaren omfattas av ett sådant beslut som anges i tredje stycket*. I värdet av säljarens sammanlagda omsättning ska inte beaktas värdet av punktskattepliktiga varor.

En omsättning ska anses vara gjord i Sverige enligt första stycket 4 även om de i andra stycket angivna beloppsgränserna inte överstigs, under förutsättning att *vederbörlig myndighet i det land där transporten påbörjas har medgett att säljarens omsättning inte ska anses vara gjord i det landet*.

En vara är omsatt inom landet enligt första stycket 4 endast om varan är en punktskattepliktig vara, eller värdet av säljarens sammanlagda omsättning här i landet överstiger 320 000 kronor under det löpande eller föregående kalenderåret eller *om säljarens omsättning omfattas av tredje stycket*. I värdet av säljarens sammanlagda omsättning ska inte beaktas värdet av punkt-skattepliktiga varor.

En omsättning ska anses vara gjord i Sverige enligt första stycket 4 även om de i andra stycket angivna beloppsgränserna inte överstigs, under förutsättning att *säljaren har uppfyllt de villkor som det land där transporten påbörjas har för att omsättningen inte ska anses vara gjord i det landet*.

2 a §⁴

Även om en vara finns här i landet på det sätt som anges i 2 § första stycket 1 ska varan inte anses omsatt inom landet, om varan transporteras av .

1. säljaren eller för dennes räkning från Sverige till en köpare i ett annat EU-land och säljaren är registrerad till mervärdesskatt i det landet för *sådan* omsättning, eller

1. säljaren eller för dennes räkning från Sverige till en köpare i ett annat EU-land och säljaren är *a) registrerad till mervärdesskatt i det landet för omsättningen, eller b) skyldig att vara registrerad till mervärdesskatt i det landet för omsättningen, eller*

2. säljaren, köparen eller någon annan och ska installeras eller monteras i ett annat EU-land av säljaren eller för dennes räkning

9 c kap.

1 §⁵

Från skatteplikt undantas, om inte annat följer av andra stycket

⁴ Senaste lydelse 2011:283.

⁵ Senaste lydelse 2011:283.

1. omsättning och import av varor som anges i 9 §, om de är avsedda att placeras i sådant skatteupplag inom landet som anges i 3 §,

2. omsättning av tjänster som avser en sådan omsättning som anges i 1,

3. omsättning av icke-unionsvaror och av tjänster, som görs i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager under den tid varorna är placerade där, och

4. omsättning av varor som anges i 9 § och av tjänster, som görs i sådant skatteupplag inom landet som anges i 3 § under den tid varorna är placerade i skatteupplaget.

Skattefrihet enligt första stycket gäller endast under förutsättning att omsättningen eller importen inte syftar till slutlig användning eller förbrukning.

Vad som i första och andra styckena sägs om omsättning av varor gäller även vid unionsinterna förvärv av varorna.

3 §⁶

Med skatteupplag avses

1. för varor i 9 §, som utgör energiprodukter enligt 1 kap 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 4 kap. 3 § i nämnda lag, och

2. för övriga varor i 9 §, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 7 §.

Med skatteupplag avses

1. för varor i 9 §, som utgör energiprodukter enligt 1 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och omfattas av de förfaranderegler som omnämns i 3 a § i samma kapitel, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 4 kap. 3 § i nämnda lag,

2. för etylalkohol, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

3. för övriga varor i 9 §, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 7 §.

Lydelse enligt prop. 2012/13:124 Föreslagen lydelse

7 §

Som upplagshavare får den godkännas som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som upplagshavare och

Som upplagshavare får den godkännas som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som upplagshavare och

⁶ Senaste lydelse 2007:463.

som i egenskap av beskattningsbar person omfattning lagrar sådana varor som avses i 3 § 2.

Upplagshavarens lagring av varor ska äga rum i godkänt skatteupplag.

som yrkesmässigt i större omfattning lagrar sådana varor som avses i 3 § 2 eller 3.

Upplagshavarens lagring av varor ska äga rum i godkänt skatteupplag.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

I 1 § första stycket 1 och 4 samt i 3 § avses varor som hänförs till följande nummer i Kombinerade nomenklaturen (KN- nr) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan,

1. tenn (KN-nr 8001),
2. koppar (KN-nr 7402, 7403, 7405 eller 7408),
3. zink (KN-nr 7901),
4. nickel (KN-nr 7502),
5. aluminium (KN-nr 7601),
6. bly (KN-nr 7801),
7. indium (KN-nr ex 8112 91 eller ex 8112 99),
8. spannmål (KN-nr 1001 till 1005, 1006: endast obehandlat ris, eller 1007 till 1008),
9. oljeväxter och oljehaltiga frukter (KN-nr 1201 till 1207), kokosnöt, brasiliansk nöt och cashewnöt (KN-nr 0801), andra nötter (KN-nr 0802) eller oliver (KN-nr 0711 20),
10. spannmål och utsäde, inklusive sojaböner (KN-nr 1201 till 1207),
11. kaffe, inte rostade (KN-nr 0901 11 00 eller 0901 12 00),
12. te (KN-nr 0902),
13. kakaoböner, hela eller sönderslagna, råa eller rostade (KN- nr 1801),
14. råsocker (KN-nr 1701 11 eller 1701 12),
15. gummi, i ursprungliga former eller som plattor, ark eller remsor (KN-nr 4001 eller 4002),
16. ull (KN-nr 5101),
17. kemikalier i bulk (kapitel 28 och 29),
18. mineraloljor, inklusive propan och butan; också inklusive råpetroleumoljor (KN-nr 2709, 2710, 2711 12 eller 2711 13),
18. mineraloljor, inklusive *HVO*, *naturgas*, *biogas*, propan och butan; också inklusive råpetroleumoljor (KN-nr 2709, 2710, 2711 11 00, 2711 12, 2711 13, 2711 19 00, 2711 21 00 eller 2711 29 00),
19. silver (KN-nr 7106),
20. platina; palladium, rhodium (KN-nr 7110 11 00, 7110 21 00 eller 7110 31 00),
21. potatis (KN-nr 0701),
22. vegetabiliska oljor och fetter och deras fraktioner, oavsett om de är raffinerade eller inte, dock inte kemiskt modifierade (KN-nr 1507 till 1515), *och*
22. vegetabiliska oljor och fetter och deras fraktioner, oavsett om de är raffinerade eller inte, dock inte kemiskt modifierade (KN-nr 1507 till 1515),

23. virke (KN-nr 4407 10 eller 4409 10). 23. virke (KN-nr 4407 10 eller 4409 10), Bilaga 1
24. etylalkohol, E85 och ED95 (KN-nr 2207,r 2208 eller 3824),
25. fettsyrametylestrar (KN-nr 3823 90 99),
26. råttolja (KN-nr 3803 00 10), och
27. tillsatser i motorbränsle (KN-nr 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 eller 3811 90 00).

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid

Härigenom föreskrivs att 2 § i lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §⁷

Infaller den tid, då enligt lag eller särskild författning en åtgärd senast ska vidtas, på en söndag, annan allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, får åtgärden vidtas nästa vardag.

Första stycket gäller inte i fråga om

1. de frister för häktningsframställning och häktningsförhandling som anges i 24 kap. 12 och 13 §§, 17 § fjärde stycket och 19 § rättegångsbalken, *och*

2. den frist för sammanträde i ärende om kontaktförbud avseende gemensam bostad som anges i 19 § andra stycket lagen (1988:688) om kontaktförbud.

1. de frister för häktningsframställning och häktningsförhandling som anges i 24 kap. 12 och 13 §§, 17 § fjärde stycket och 19 § rättegångsbalken,

2. den frist för sammanträde i ärende om kontaktförbud avseende gemensam bostad som anges i 19 § andra stycket lagen (1988:688) om kontaktförbud, *och*

3. *den senaste dag som anges i 19 kap. 32 § mervärdesskattelagen (1994:200) avseende ansökan om återbetalning av mervärdesskatt.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

⁷ Senaste lydelse 2011:488.

Lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 48 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

48 §

Regeringen får meddela föreskrifter om ersättning enligt 46 och 47 §§.

Ersättning till sökanden för kostnader i mål om betalningsföreläggande eller handräckning hos Kronofogdemyndigheten får avse sökandens eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde. Ersättningen skall bestämmas till skäligt belopp och får endast om det finns särskilda skäl bestämmas till högre belopp än trehundraåttio kronor i mål om betalningsföreläggande och fyrahundratjugo kronor i mål om handräckning.

Ersättning till svaranden för kostnader i mål om särskild handräckning hos Kronofogdemyndigheten får avse svarandens eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde. Ersättningen skall bestämmas till skäligt belopp och får endast om det finns särskilda skäl bestämmas till högre belopp än fyrahundratjugo kronor.

I mål som anges i första stycket får ersättning dessutom avse ansöknings- och expeditionsavgifter samt registreringsbevis, om sådant bevis har behövts. Sökanden har vidare rätt till skälig ersättning för delgivningskostnader, för översättning av inlagor eller andra handlingar samt för kopior, i den utsträckning antalet sådana överstiger tjugofem.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i mål som har kommit in till Kronofogdemyndigheten före ikraftträdandet.

Lag om ändring i lagen (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Ersättning till sökanden för kostnader i målet får avse ansökningsavgift samt skäligt belopp för

1. delgivning,
2. översättning av handlingar, och
3. sökandens eget arbete med anledning av målet och arvode till ombud eller biträde.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om ersättning för kostnader enligt första stycket 3.

Ersättning till sökanden för kostnader i målet får avse ansökningsavgift samt skäligt belopp för

1. delgivning,
2. översättning av handlingar, och
3. sökandens eget arbete med anledning av målet och arvode till ombud eller biträde.

Ersättning för kostnader enligt första stycket 3 får endast om det finns särskilda skäl bestämmas till högre belopp än 380 kronor.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i mål som har kommit in till Kronofogdemyndigheten före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Reformerade inkomstskatteregler
för ideell sektor, beslutad den
4 april 2013

3 kap.

4 §¹

Byggnad samt tomtmark och övrig mark som hör till byggnaden samt markanläggning som hör till fastigheten ska undantas från skatte- och avgiftsplikt om fastigheten ägs av någon av följande institutioner och om den till övervägande del används i deras verksamhet såsom sådana:

1. Kyrkor samt barmhärtighetsinrättningar som avses i 7 kap. 15 § inkomstskattelagen (1999:1229) samt sådana särskilda rättssubjekt som avses i 10 § första stycket lagen (1998:1592) om införande av lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan.

2. Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 4–12 §§ inkomstskattelagen.

3. Akademier, Nobelstiftelsen, 3. Akademier, Nobelstiftelsen, stiftelsen Dag Hammarskjölds stiftelsen Dag Hammarskjölds Minnesfond, *Apotekarsocieteten* Minnesfond och stiftelsen *stiftelse för främjande av Sveriges sjömanshus. farmacins utveckling m.m.* och stiftelsen Sveriges sjömanshus.

4. Sådana studentkårer, nationer och samarbetsorgan som avses i 7 kap. 16 § inkomstskattelagen.

5. Utländska staters beskickningar.

Skatte- och avgiftsfriheten ska endast avse egendom, som enligt 4 kap. 5 § utgör annan typ av taxeringsenhet än lantbruksenhet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången vid 2014 års fastighetstaxering.

¹ Senaste lydelse 2009:767.

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 17 §, 9 kap. 8 § och 42 kap. 15 a § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

7 kap.

17 §

Följande juridiska personer är också skattskyldiga bara för inkomst på grund av innehav av fastigheter:

- Aktiebolaget Svenska Spel och dess helägda dotterbolag som bara bedriver spelverksamhet,
- Aktiebolaget Trav och Galopp,
- Alva och Gunnar Myrdals stiftelse,
- Apotekarsocietetens stiftelse för främjande av farmacins utveckling m.m.,
- Bokbranschens Finansieringsinstitut Aktiebolag,
- Dag Hammarskjölds minnesfond,
- Fonden för industriellt samarbete med u-länder,
- Fonden för svenskt-norskt industriellt samarbete,
- Handelsprocedurrådet,
- Industri- och nyföretagarfonden,
- Jernkontoret, så länge kontorets vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till delägarna,
- Konung Carl XVI Gustafs 50-årsfond för vetenskap, teknik och miljö,
- Nobelstiftelsen,
- Norrlandsfonden,
- Olof Palmes minnesfond för internationell förståelse och gemensam säkerhet,
- Right Livelihood Award Stiftelsen,
- SSR – Sveriges Standardiseringsråd, så länge dess vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till medlemmarna,
- Stiftelsen Anna Lindhs Minnesfond,
- Stiftelsen Industricentra,
- *Stiftelsen industriellt utvecklingscentrum i övre Norrland,*
- *Stiftelsen Landstingens fond för teknikupphandling och produktutveckling,*
- Stiftelsen Produktionstekniskt centrum i Borås för tekoindustrin – PROTEKO,
- *Stiftelsen Samverkan universitet/högskola och näringsliv i Stockholm och de sex motsvarande stiftelserna med säte i Luleå, Umeå, Uppsala, Linköping, Göteborg och Lund,*
- Stiftelsen Svenska Filminstitutet,
- Stiftelsen Sveriges Nationaldag,

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

- Stiftelsen *Sveriges teknisk-vetenskapliga attachéverksamhet*,
- Stiftelsen UV-huset,
- *Stiftelsen ÖV-huset*,
- *Svenska bibelsällskapets bibelfond*,
- Svenska kyrkans stiftelse för rikskyrklig verksamhet,
- Svenska skeppshypotekskassan,
- *Svenska UNICEF-kommittén*,
- Sveriges exportråd, och
- *TCO:s internationella stipendiefond till statsminister Olof Palmes minne.*

Föreslagen lydelse

7 kap.

17 §

Följande juridiska personer är också skattskyldiga bara för inkomst på grund av innehav av fastigheter:

- Aktiebolaget Svenska Spel och dess helägda dotterbolag som bara bedriver spelverksamhet,
- Aktiebolaget Trav och Galopp,
- Jernkontoret, så länge kontorets vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till delägarna,
- Nobelstiftelsen,
- Right Livelihood Award Stiftelsen,
- Stiftelsen Anna Lindhs Minnesfond,
- *Stiftelsen Dag Hammarskjölds minnesfond*,
- *Stiftelsen Industriefonden*,
- *Stiftelsen Konung Carl XVI Gustafs 50-årsfond*,
- *Stiftelsen Norrlandsfonden*,
- *Stiftelsen Olof Palmes minnesfond för internationell förståelse och gemensam säkerhet*,
- Stiftelsen Produktionstekniskt centrum i Borås för tekoindustrin – PROTEKO,
- *Stiftelsen Svenska bibelsällskapets bibelfond*,
- Stiftelsen Svenska Filminstitutet,
- Stiftelsen Sveriges Nationaldag,
- *Stiftelsen TCO:s internationella stipendiefond till statsminister Olof Palmes minne*,
- Stiftelsen UV-huset,
- Svenska kyrkans stiftelse för rikskyrklig verksamhet,
- Svenska skeppshypotekskassan,
- Sveriges export- och investeringsråd, och
- *Sveriges Standardiseringsförbund, så länge dess vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till medlemmarna.*

9 kap.**8 §²**

Räntor på skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser får inte dras av:

- 5 kap. 8 § vägtrafikskattelagen (2006:227) eller 8 § lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
- 5 kap. 14–18 §§ tullagen (2000:1281), och
- 65 kap. 2 §, 4 § första stycket, 5–13 och 19 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Dröjsmålsavgifter *beräknade* Dröjsmålsavgifter *och ränta som*
enligt lagen (1997:484) om *beräknas* enligt lagen (1997:484)
dröjsmålsavgift får inte dras av. om dröjsmålsavgift får inte dras
av.

42 kap.**15 a §**

Utdelning och kapitalvinst på följande aktier och andelar tas upp till fem sjättedelar:

- aktier i svenska aktiebolag,
- andelar i svenska ekonomiska föreningar som inte är kooperativa, och
- andelar i utländska juridiska personer, om inkomstbeskattningen av den utländska juridiska personen är jämförlig med inkomstbeskattningen enligt denna lag av ett svenskt företag, som inte är en kooperativ förening, med motsvarande inkomster.

Första stycket tillämpas inte om

- företaget är marknadsnoterat,
- företaget har varit marknadsnoterat men marknadsnoteringen har upphört i anslutning till inledandet av ett förfarande om inlösen, fusion, fission, likvidation eller konkurs,
- företaget under *det räkenskapsår som beslutet om utdelning avser eller under något av de fyra föregående räkenskapsåren*, direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tio procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person
- företaget under *beskattningsåret eller under något av de fyra föregående beskattningsåren*, direkt eller genom dotterföretag, har ägt aktier med en röst- eller kapitalandel på tio procent eller mer i ett svenskt marknadsnoterat aktiebolag eller en marknadsnoterad utländsk juridisk person,
- företaget är ett privatbostadsföretag,
- andelarna är kvalificerade, eller
- en kapitalvinst ska tas upp som överskott av passiv näringsverksamhet enligt 49 a kap.

Ett företag anses marknadsnoterat om någon andel i företaget är marknadsnoterad.

² Senaste lydelse 2011:1256.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2013, om inte annat anges i punkten 2.

2. Bestämmelsen i 7 kap. 17 § i sin nya lydelse tillämpas i fråga om Sveriges export- och investeringsråd första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2012.

Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

Kronofogdemyndigheten får inte begära bistånd med indrivning i en annan medlemsstat vid en tidpunkt när fordran är föremål för om- eller överprövning, såvida inte fordran är verkställbar här trots detta, och detsamma gäller enligt den andra medlemsstatens lagstiftning. Bistånd får inte heller begäras om det sammanlagda beloppet av fordringar som omfattas av denna lag mot en gäldenär understiger 1 500 euro.

Kronofogdemyndigheten får inte begära bistånd med indrivning i en annan medlemsstat vid en tidpunkt när fordran är föremål för om- eller överprövning, såvida inte fordran är verkställbar här trots detta, och detsamma gäller enligt den andra medlemsstatens lagstiftning. Bistånd får inte heller begäras om det sammanlagda beloppet av fordringar som omfattas av denna lag mot en gäldenär understiger 1 500 euro, *såvida det inte kan antas att biståndet kan lämnas genom avräkning mot en fordran på återbetalning av skatt eller avgift, eller annars med liten arbetsinsats av den anmodade myndigheten.*

Innan bistånd med indrivning begärs ska Kronofogdemyndigheten vidta de åtgärder för att driva in fordran i Sverige som är lämpliga, utom om

1. det är uppenbart att det inte finns några tillgångar här som kan tas i anspråk för indrivning eller att denna inte kommer att leda till full betalning, och Kronofogdemyndigheten har upplysningar som visar att den berörda personen har tillgångar i den andra medlemsstaten, eller

2. indrivning av fordran i Sverige skulle medföra orimliga svårigheter.

Motsvarande villkor gäller i fråga om skyldigheten att lämna bistånd med indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordran.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian Vissa skattefrågor

Svea hovrätt, Malmö tingsrätt, Kammarrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Uppsala, Kommerskollegium, Tullverket, Finansinspektionen, Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet, Naturvårdsverket, Transportstyrelsen, Konkurrensverket, Statens energimyndighet, Tillväxtverket, FAR, Företagarna, Lantmännen, Motorbranschens riksförbund, Näringslivets skattedelegation, SAS, Stiftelser i samverkan, Svensk Inkasso, Svenska Bankföringen, Svenska Flygbranschen, Svenska Petroleum & Biodrivmedel Institutet, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Sveriges kommuner och landsting, Sveriges Tandteknikerförbund, Föreningen Svensk Dentalhandel och BIL Sweden.

Länsstyrelsen i Stockholms län Regelrådet och Stiftelsen TCO:s internationella stipendiefond till statsminister Olof Palmes minne har avstått från att yttra sig.

Stiftelsen Norrlandsfonden, Stiftelsen Industrifonden, Folktandvården, Företagarförbundet, Malmö Aviation, Perstorp Bioproducts AB, SEKAB Biofuels & Chemicals AB, Skattebetalarnas förening, Stiftelsen Dag Hammarskjölds minnesfond, Stiftelsen Konung Carl XVI Gustafs 50-årsfond, Stiftelsen Olof Palmes minnesfond för internationell förståelse och gemensam säkerhet, Stiftelsen svenska bibelsällskapets bibelfond, Svensk handel, Svenska Fondhandlarföringen, Svenskt Flyg, Sveriges export.- och investeringsråd, Sveriges standardiseringsråd, Sveriges Tandläkarförbund, Swedavia AB har inte avhört.